

Η
ΠΩΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ

ΔΡΑΜΑ

ΙΕΡΟΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΤΡΑΓΙΚΩΤΑΤΟΝ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ 4

Μετὰ λαμπρῶν εἰκόνων

ΥΠΟ

ΑΝΔΡΕΟΥ Μ. ΚΟΥΓΙΑΝΤΑΚΟΥ.

« Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν,
εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς,
καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντάς ὑμᾶς. »

Ρ. Ματθ. ε. 44.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «Ο ΚΑΛΩΣ.»

ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'.

Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΣ,

ΙΔΡΥΣΑΤΟ

1869.

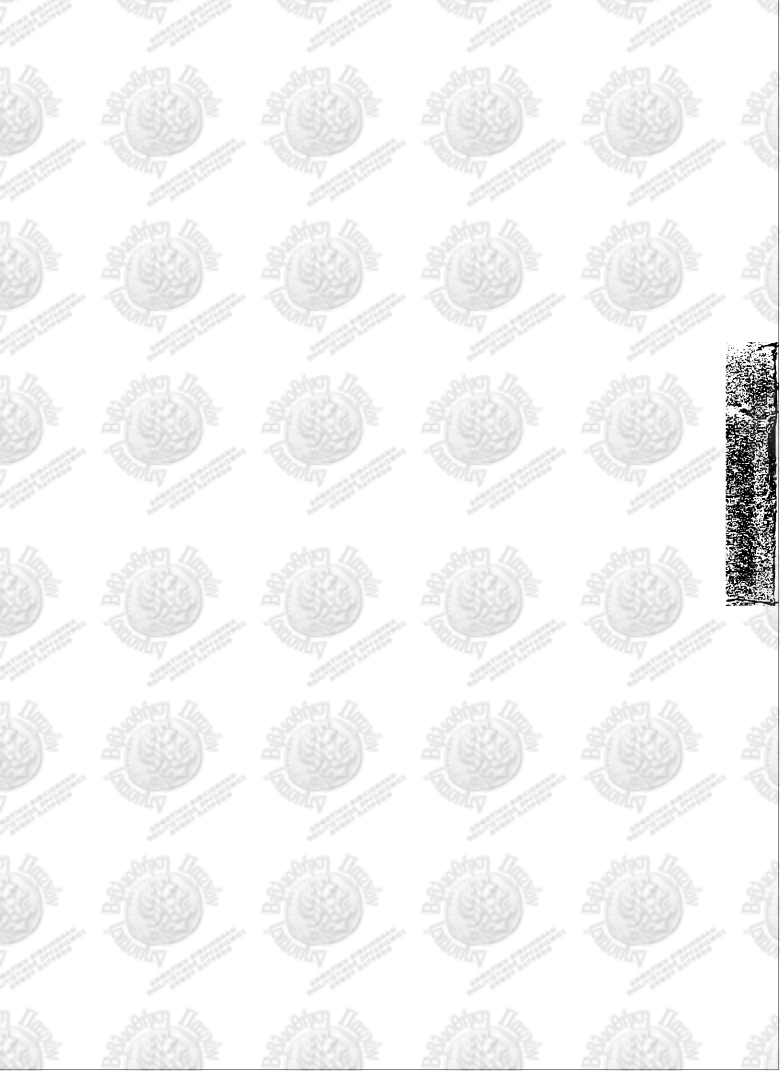
ΑΝΑΡ. Β. ΠΑΣΧΑΣ,

ΔΙΕΔΕΞΑΤΟ

1869.

1889.

Η
ΠΩΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ

ΔΡΑΜΑ

ΙΕΡΟΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΤΡΑΓΩΚΩΤΑΤΟΝ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ 4

Μετὰ λαμπρῶν εἰζόνων

ΥΠΟ

ΑΝΔΡΕΟΥ Μ. ΚΟΥΓΙΑΝΤΑΚΟΥ.

« Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν,
εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς,
καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισούντας ὑμᾶς. »

Ρ. Ματθ. ε. 44.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «Ο ΚΑΛΩΣ.»

ἘΠΙ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'.

Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΣ,

ΙΔΡΥΣΑΤΟ

1869.

ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑΣ,

ΔΙΕΔΕΞΑΤΟ

1882.

1889.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΤΡΩΝ

Πᾶν ἀντίτυπον τῆν κάτωθι μὴ φέρον ὑπογραφήν,
καταδίδεται κατὰ τὸν Νόμον.

Βλαχιά

Τῶ

Φιλομούσῳ καὶ ὑπερτίμῳ

Κυρίῳ

ΔΙΟΝΥΣΙΩ ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ

Τῶ τῆ Ἑλληνικῆ μέχρι τοῦδε

Συνδραμόντι Σκηνῆ καὶ ἔσχει

Ἐργαζομένῳ ὑπὲρ αὐτῆς,

Τὸ παρὸν δραματίον

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

•Ο ποιήσας.

Φίλε!

Πολλάκις μεταβαίνω εἰς τὰ θέατρα, ἀπλῶς πρὸς διασκέδασιν, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ. Μέχρι τοῦδε ἔχω ἀκούσει διάφορα καὶ πλείστα ὅσα δράματα, οὐ μόνον Ἑλληνικὰ, ἀλλὰ καὶ πλείστα Γαλλικὰ, ὡς καὶ Ἰταλικὰ. Καὶ γνωρίζεις δικτι, ὧ φίλτατε ἀναγνώστα, σοὶ λέγω ὅτι ἤκουσα μέχρι τοῦδε πλείστα Γαλλικὰ καὶ Ἰταλικὰ; Ἡ ἀπάντησις ἀπλουστάτη.

Διότι δὲν ὑπάρχει ὕλη ἐκλεκτὴ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας καὶ Ἱστορίας, ὥστε λαβὼν τις αὐτὴν ἀναχεῖρας νὰ συνθέσῃ δράματα σοβαρὰ Ἑλληνικὰ! Ἐνῶ τοῦναντίον ἐν ἐκείναις (ταῖς ξέναις γλώσσαις) ὑπάρχει τοσαύτη καὶ μάλιστα, ἀρετὴ!

Ὡστε λοιπὸν ἐνῶ ἐν ἐκείναις ὑπάρχει ἀρετὴ, δικτι νὰ καθώμεθα καὶ νὰ στενοχωρώμεθα, ζητοῦντες τοιαύτην ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, καὶ μυθολογίας, συνθέτοντες δράματα, ἅτινα οὐδεμίαν (τῷ ὄντι) ἐπιφέρουσιν εἰς ἡμᾶς ὠφέλειαν! Διότι βλάβην, (τῷ ὄντι) ἐπιφέρει ἡμῖν, τὸ νὰ γινώσκωμεν τὰ κατορθώματα καὶ γενναίας ἐκείνας τῶν προγόνων μας πρόξεις. 1. Βλάβην τῷ ὄντι, ἐπιφέρει ἡμῖν, ἵνα λαβόντες τὴν Ἀρχαίαν ἀνάχεῖρας Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, διαδραματίσωμεν τὰς γενναίας τῶν ἀρειμανίων ἐκείνων ἀνδρῶν καὶ προγόνων μας πρόξεις, καὶ ἴδωμεν αὐτὰς καὶ αὐθις, (παιροισταμένας ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς). Τῷ ὄντι, μετὰ μεγάλης μου πικρίας, ὧ φίλτατε ἀναγνώστα, ἐπαναλέγω τοῦτο, ὅτι βλάβην τὸ τοιοῦτον ἡμῖν ἐπιφέρει!

Ὡ πόσον πλανώμεθα!

Βλάβην, τῷ ὄντι, ἐπιφέρει προσέτι ἡμῖν, ἵνα λαβόντες τὰς Ἱερὰς Γραφὰς καὶ μελετῶντες συνεχῶς καὶ ἐπιμελῶς αὐτὰς, διαδραματίσωμεν τὰς Ἱερὰς τῶν ἐκεῖ ἀναφερομένων εὐσεβῶν καὶ δικαίων ἀνδρῶν πρόξεις.

Η

ΠΩΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ

ΔΡΑΜΑ

ΙΕΡΟΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΚΑΙ ΤΡΑΓΙΚΩΤΑΤΟΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΙΑΚΩΒ, γέρον, πατήρ δωδεκα τέκνων, ἐξ ὧν, οἱ Ῥουβήν.

Συμεὼν, Γάδ.

Ζαβουλὼν Ἰούδας καὶ Ἰωσήφ λαμβάνουσι ἐν τῷ παρόντι μέρος· οἱ δὲ λοιποὶ παρίστανται βωβοὶ ἐκτὸς τοῦ Βενιαμίν.

Ἐμποροὶ Ἰσραηλιταί, βωβὰ πρόσωπα, πλὴν ἑνός.

Πετεφρῆς, ἀρχιμάγειρος τοῦ βασιλέως Φαραώ.

Σύζυγος αὐτοῦ, γυνὴ ἀμαρτωλὴ συκοφαντήσασα τὸν Ἰωσήφ, καὶ ρίψασα αὐτὸν εἰς τὰς φυλακάς.

Ἀρχιαινοχόρος καὶ Ἀρχισιτοποιεὶς τοῦ Φαραώ.

Φαραώ, ἄρχων βασιλεὺς ἀπάσης τῆς Αἰγύπτου.

Θαλαμηπόλος τοῦ Φαραώ.

Ἐλιὲ φύλαξ τοῦ Ἰωσήφ.

Διάφοροὶ αὐλικοὶ, στρατιῶται, ὑπηρέται, φρουροὶ καὶ λαός.

Ἡ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν Χενναὴν τῆς Παλαιστίνης καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, πρὸ Χριστοῦ.

Η ΠΩΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ

ΠΡΑΞΙΣ Α'. Σκηνή Α'.

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ οἰκίαν τοῦ Ἰακώβ, μετρίως ἐστολισμένην καὶ παλαιὰς ἐποχῆς, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τραπέζαι μετὰ καθισμάτων, ἐν τῷ μέσῳ θύρα, περιφέρονται οἱ δέκα τοῦ Ἰωσήφ ἀδελφοί, (πλὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ Βενιαμίν)· εἶτα εἰσέρχεται ὁ Ἰωσήφ, νέος ἐξαισιού καλλονῆς, ἀπαστραπτούσης ἐν αὐτῷ τῆς ἀθωότητος καὶ ἀρετῆς.

ΠΡΑΞΙΣ Α'.

Ἰούδας.

Ἐγὼ ὅμως ἀδελφοί, κρίνω καλλίτερον ἵνα περιμείνωμεν ἀκόμῃ ὀλίγον· διότι καὶ κατ'ἀλλήλον ἀκόμῃ κειρὸν ἔχομεν.

Συμεών.

Ἔστω! ἄς περιμείνωμεν. Ἄλλὰ νομίζω, πῶς μάτην κοπιᾶζομεν.

Ζαβουλών.

Εἶδате προσέτι ἀδελφοί, ὅσον πηγαίνει, καὶ μᾶς λησμονεῖ ὁ πατήρ. Ὅλην τὴν αὐτοῦ ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην ἔχει πρὸς τὸν Ἰωσήφ, καὶ εἰς ἡμᾶς τίποτε ἄλλο ἢ μή. ....

Ἠάντες.

Τὸ ποίμνιον.

Ζαβουλών.

Ναὶ ἀδελφοί τὸ ποίμνιον, διότι βλέπατε εἰμεθα λίαν ἐπιδέξιοι καὶ ἀριστοὶ δι' αὐτό. Αἱ! τί νὰ γίνῃ ἀδελφοὶ ὑπομονή.

Γάδ.

Εὖγε σου, Ζαβουλών, διότι εἶσαι καὶ παραινετικὸς· ἀλλ' ἡσυχία ἀδελφοί, διότι ὡς βλέπω πλησιάζει ὁ ἀγαθός μας ἄγγελος, ἡσυχία λοιπὸν μὴ ἐννοήσῃ τίποτε.

Ρουβὴν.

Βρὲ εὖγε σου Γάδ, σὺ βλέπω εἶσαι καὶ φιλήσυχος τὰ μέγιστα

ΣΚΗΝΗ Β'. Οἱ ἄνω καὶ Ἰωσήφ.

Ἰωσήφ.

Χαίρετε, ὦ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί!

Πάντες.

Καλὴ ἡμέρα σου Ἰωσήφ.

Ἰούδας (ἰδίᾳ)

Καλὴ ἡμέρα σου Βεὲρ-Ζεβούλ.

Ἰωσήφ.

Φθάνω ἴαν ἐνωρίς ὅπως εἴς διηγηθῶ ὄνειρόν τι ἔπερ καθ' ὕπνῳ τὴν νύκτα ταύτην εἶδον· πασακαλῶ δὲ, θέσατε ὀλίγην προσοχὴν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν λύσιν τοῦ.

Ζαβουλ. καὶ Ἰούδας.

Ἔστω! ἄς ἀκούσωμεν αὐτὸ ὁμίλει.

Ἰωσήφ.

Ἐνόμιζον ἀδελφοί, ὅτι ἐν τῇ πεδιάδι ὄντες, δευράτια ἐδένομεν· καὶ τὸ μὲν ἐμὲν ἐρθώθη, τὰ δὲ ὑμέτερα ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν τὸ ἐμόν.

Ἰούδας καὶ Συμ. (μετὰ πικρίας)

Μήπως Ἰωσήφ ... ἐφ' ἡμᾶς βασιλεύσης;

Ἰωσήφ.

Τοῦτο ἀδελφοί, οὐδεὶς γνωρίζει· Ἡ δικαιοκρίσια τοῦ Θεοῦ ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ζαβουλ.

Ἀφήσατε κατὰ μέρος τώρα τὰς δικαιοκρίσιας, Αἰ! σὲ

γνωρίζομεν, ἤξεύρεις καὶ πολλὰ γράμματα, ὡς καὶ ψαλ-
τικῶς! Ἄγωμεν λοιπὸν πρὸς τὸν πατέρα ἡμῶν, διότι
παρῆλθε καὶ ἡ ὥρα. Ἐμπρὸς, ἐμπρὸς (κινουῦσι).

Γάδ.

Πλὴν, ἰδοὺ αὐτὸς φθάνει μόνος, εἰς τὴν βακτηρίαν
του στηριζόμενος, τρέξατε, τρέξατε εἰς ἐξ ὄλων μας,
ἀδελφί, ὅπως βοηθήσῃ αὐτόν

Ἰωσήφ. (ἰδίᾳ).

Καὶ ἐν τούτοις οὐδεὶς κινεῖται, οὐδεὶς τὸ βῆμα πρὸς
αὐτὸν φέρει, ἵνα χεῖρα τῷ δώσῃ βοηθείας. Ὑπάγω
ἐγὼ ἀδελφοί, ὅπως βοηθήσω αὐτόν (ἐξέρχεται).

Ζαβουλ.

Τέλος Ιούδα, καὶ λοιποὶ ἀδελφοί, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος
τῷγει ἀπὸ τὰ ἔντερα μου, δὲν δύναμαι νὰ ἴσταμαι καὶ
συνομιλῶ μετ' αὐτοῦ. Δὲν δύναμι νὰ βλέπω αὐτὸν κα-
τὰ πρόσωπον· τόσην φρίκην μοὶ ἐμποιεῖ ἡ παρουσία του.

Συμεών.

Τῷ ὄντι ἔχει δίκαιον ὁ Ζαβουλὼν, ἀδελφοί, διότι
καὶ ἐγὼ ὅταν τὸν βλέπω μοὶ φαίνεται ὡσάν Ἀρχιμαν-
δρίτης τοῦ Σατανᾶ, δὲν κάμνομεν τίποτε, ἐὰν δὲν δώ-
σωμέν τοῦ φίλου, (ποιεῖ σχήματά τινα) ἐκαταλόβχατε
λήθην τῶν παρελθόντων δηλαδὴ, καὶ ἀγνοοῦν τῶν μελ-
λόντων ὡς καὶ ἐνεστώτων.

Ρουβὴν.

Σιωπὴ βρῆ ἀδελφε, ἀρκεῖ, ἀρκεῖ, τί διάβολον προτευ-
χεῖ εἶναι αὐταί. Δὲν βλέπεις ἔρχεται ὁ πατὴρ ἐπιδοη-
θούμενος.....

Ζαβουλ.

Παρὰ τῆς ἀθωοτάτης ἐκείνης περιστροφῆς μας.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

(Οἱ κῦτοι Ἰακώβ ἐπιδοηθούμενος παρὰ τοῦ Ἰωσήφ
πάντες εἰς τάξιν ἐπὶ τῇ ἐμφάνσει τοῦ πατρὸς των,
καὶ σιωπηλοί).

Ἰακώβ.

Μήπως ἐγὼ, ἡ μήτηρ σου, καὶ οἱ λοιποὶ ἔνδεκα ἀδελφοί σου, σὲ προσκυνήσωμεν; Ἄ! ἀπαγε τὸ τοιοῦτον ὡ Ἰωσήφ. — Ἀλλὰ μὴ, μὴ, ὦ τέκνον μου, διὰ τοῦτο λυπῆσαι!

Ἰωσήφ.

Αἰτῶ σοι συγγνώμην, ὦ πάτερ, διότι παρώργισάς σε, διὰ τοῦ ὀνειράτός μου. Πλὴν (ἰδίᾳ) πόσον ἠπατώμην νομιζῶν αὐτό, ὠραῖον καὶ λαμπρότατον, ὦ Θεέ μου!

Ἰακώβ.

Πρὸς Θεοῦ! Ἰωσήφ, τέκνον μου, πρὸς τί τόσον λυπημένος! (ἰδίᾳ) Διὰ νὰ τῷ διαφύγῃ ἡ λύπη αὕτη, ἄς πέμψω αὐτὸν πλησίον τῶν ἀδελφῶν του. Ἐκεῖ βεβιαίως θέλει διασκεδάσει. καὶ συνάμα ἐπιστρέψει χροοῦμενος μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν του. Ναι, οὕτω πρέπει νὰ γίνῃ. — Ἰωσήφ! ὁπορεύθητι ἐν τῇ παιδιᾷ, καὶ ἴδε ἂν ὑγιαινῶσιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ τὰ πρόβατα, εἴτα δὲ ἀνάγειλόν μοι.

Ἰωσήφ.

Ἰσχυροῦ, ὦ πάτερ, καὶ μὲ τὴν εὐλογίαν σου ἀναχωρῶ (τῷ ἀσπάζεται τὴν δεξιάν, καὶ παρ' οὗ ἀντασπάζεται φεύγει)

ΣΚΗΝΗ Δ'. Ἰακώβ μόνος.

Ἦ! Θεέ μου! Καὶ ἐν τούτοις τὸν ἀγκυρῶ ὑπὲρ πάντας ἄλλον, τὸν ἀγκυρῶ ὑπὲρ πάντας τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς του· χάριν αὐτοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ ἐγὼ νὰ ἀποθάνω. Θεέ μου! Εὐλόγει αὐτὸν ἐξ ὕψους σὺ ὁ ἀπαντῆχου πατρῶν (ἀναχωρεῖ).

ΣΚΗΝΗ Ε'. Ἡ σκηνὴ πρὸς τὴν δάσος, εἰς ὃ φαίνεται εἰς τὸ δεξιὸν ἄκρον τῆς σκηνῆς, φρέαρ 1. ἔμπροσθεν δὲ διαλεγόμενοι οἱ Ἰουδαεὶ Ζαβουλῶν, Γαδ, Ῥουβὴν, καὶ Συμεὼν, εἴτα Ἰωσήφ καὶ ἔμποροι).

Συμεῶν

Τὶ νὰ σᾶς εἶπω ἀδελφοί, ἡ τιμὴ τὸ τιμαλφέστερον

πράγμα τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἀρετὴ καὶ ἀθωότης, εὐρίσκονται μακρὰν ἡμῶν· πολὺ, πολὺ μακρὰν καὶ τοῦτο πιστεύσατέ το ἀδελφοί, διότι ἡ ὀργὴ, καὶ τὸ μίσος κατεκυρίευσεν ἡμᾶς.

Ἰούδας

Τῷ ὄντι Συμεὼν, λαλεῖς ὀρθώτατα, ἡ ὀργὴ, καὶ τὸ μίσος κατεκυρίευσεν ἡμᾶς. ὦ! Μανία, πόση, ἀνησυχίαν μοὶ προξενεῖ.

Ζαβουλῶν

Ἀποφασίσατε λοιπὸν· τί θὰ πράξωμεν, τί μέσον θὰ μεταχειρισθῶμεν, ὥστε νὰ ξεκουμπισθῇ ἐκ τοῦ μέσου, διότι δὲν ὑπαφέρω πλέον, ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπω αὐτόν, καθημερινῶς πλησίον μου. Πρέπει ἀδελφοί, νὰ ἐφεύρωμεν κανένα τρόπον ἔτσι ὡσάν κανένα μικρὸν στρατηγηματά κι, ὥστε, ὥστε ἔτσι νὰ, νὰ μὴ ὑπάρχη πλέον εἰς τὴν ζωὴν βρὲ ἀδελφοί μὲ ἐννοήσατε;

Ἰούδας

Ἦσυχία ἀγαθοί, πονηροί, καὶ εὐσεβεῖς δαίμενές μου, διότι, ὡς βλέπω... ὁ ἐνυπνιαστής μας ἐκεῖνος, καὶ ἀγαθός μας ἀγγελος φθάνει (ὄρῳ).

Ἡἄντες

Πόθεν, πόθεν;

Ἰούδας

Νὰ βρὲ ἀδελφε, ἐδῶ, κατ' εὐθείαν, ἴσα μὲ αὐτὸν τὸν λοφίσκον, τὸν κείμενον ὀπισθεν αὐτῆς τῆς συκιωρέας...

Ἡἄντες

Καὶ πλησίον τῆς ὑπείας ὑπάρχει μικρὸν τι βράκιον.

Ἐὰν

Ναι, ναι, ὥστε λοιπὸν, εἰρήνη ἡμῶν, καὶ δοθεῖτω ἡ ψήφισις, ἐνώπιον ἀπάσης τῆς αὐταδελφίας.

Ζαβουλῶν

Ἀκούσατε λοιπὸν ἀδελφοί, τί ἐγὼ ἐσκέφην τῶρα, ὅτε φθάσει ὁ ἀδελφός μας αὐτός ὁ Ἰωσήφ, συλλαμβάνο-

μεν αὐτόν, καὶ κατόπιν παμφηφεί κηρύσσομεν αὐτόν ἐνοχόν θανάτου· ὅπερ ἐννεύεται.....

Ἰούδας

Σιωπὴ καυμένη δὲν γίγνεται αὐτό. Ἴδου τί θὰ γίνῃ, ὅταν ἔλθῃ συλλαμβάνομεν αὐτόν καὶ τότε μίαν ὁ εἰς ἀπ' ἐδῶ, ἄλλην ὁ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ, καὶ οὕτω αἰωνίχ αὐτοῦ ἢ μνήμη.

Ρουβὴν

Ὅχι ἀδελφοί, μὴ χύσητε αἷμα. ἄλλὰ βάλ्लετε αὐτόν εἰς λάκκον τινὰ τῆς ἐρήμου. (ἐξέρχεται)

ΣΚΗΝΗ Ε'. Οἱ αὐτοὶ καὶ Ἰωσήφ

Χαίρετε, ὦ ἀγαπητοί μου, ἀδελφοί!

Γὰρ

Χαίρε καὶ σὺ Ἰωσήφ (τις ἄλλως) ἐμπρός εἰς τὸ ἔργον μας.

Ἰούδας (καὶ οἱ λοιποὶ κρυφίως).

Ἀδελφοί ἐκδύσωμεν τὸν παικίλον αὐτοῦ χιτῶνα.....

Ζαβουλῶν

Ὦν κατόπιν, ἀφ' οὗ σφάζομεν ἐρίφιόν τι, βάψωμεν εἰς τὸ αἷμα καὶ δεῖξωμεν αὐτόν εἰς τὸν πατέρα, εἰς ὃν θέλομεν εἶπῃ, ὅτι ἀγρία θηρία, κατέφαγον αὐτόν.

Συμεῶν

Εὖγε Σαβουλῶν, ἐξάγεις καυμένη κατι στρατηγήματα, ἅτινα τῷ ὄντι ἀνήκωσι τὸν τίτλον αὐτόν.

Ζαβουλῶν

Ἐμπρός λοιπὸν (πρὸς τὸν Ἰωσήφ, βεμβάζοντα εἰς τὴν πεδιὰδα) φίλτατε κύριε καὶ ἀδελφέ μας Ἰωσήφ, χαίρε!

Συμεῶν

Καὶ ἀριστε ἐνουπνιαστά!

Ἰωσήφ

Ἦλθῃ ἀδελφοί, ἀφετε κατὰ μέρος τὰς εἰρωνείας σας, διότι καιρὸς παντὶ πραγματι· ἦλθον κατὰ διαταγὴν τοῦ πατρὸς μας, ἵνα ἴδω τί κάμνητε; καὶ κατόπιν νὰ ...

Ἰούδας

Καὶ κατόπιν νὰ ἀναγγείλῃς αὐτῷ, πρὸς ἐκεῖνον, ἀλλὰ μάθε ὅτι ἔφθασες, ἢ μᾶλλον πολὺ ἀργὰ θέλεις ἀναγγείλῃ αὐτῷ τὰ τῆς πεδιάδος καὶ ποιμνίου νέκ. ....

Ζαβουλὼν

Πρὶν δὲ πρὸς ἐκεῖνον πορευθῆς, θὰ ὑπάρχῃς προηγουμένως πρὸς τὸν Ἄδην καὶ κ τόπιν σκεπτώμεθα .....

Συμεὼν

Ναὶ καὶ πέρυτια δὸς μὲς τὸν ποικίλον χιτῶνά σου.

Ἰωσήφ

Θεὲ μου τί ἀκούω! ἀπεφασίσατε λοιπὸν ἀνδρίζιοι, ἵνα δολίως ἐπιφέρητε κατ' ἐμοῦ τὸν θάνατον;

Γὰρ

Ναὶ, καὶ ὅχι ἀργά.

Ἰωσήφ

Ἐλθετε λοιπὸν φονεῖς, ἔλθετε κκοῦργοι καὶ πρόξενε τὴν ἄτιμον προξενίαν σας, ἔλθετε καὶ φονεύσατέ με.

Ἰούδας

Σιωπή, ἢ δ' ἄλλως.....

Ἰωσήφ (ἀγερώχως)

Αἱ! δὲν σὺς ἀκροάζομαι πλέον ἀκάρτα, μαιζρόνα, καὶ αἰμοχρῆ ὄντα. Δὲν σὺς φοβοῦμαι πλέον ὄχι. Ἐνδύμυχός τις φωνὴ μοὶ λέγει. Ἰνὰ θορραλέως καλ' ὑμῶν ἀνθίσταμαι, καὶ δὲν σὺς φοβοῦμαι πλέον δόλιοι, ὁ σκριταί. Ἡ πρὸς τὸν θεόν μου πίστις, νέας δυνάμεις μοὶ δίδει. Ὡ! δὲν ἠπατάσθε λοιπὸν, ὅτε μοὶ ἐλέγατε μὲ τὸ εἰρωνικὸν καὶ σατανικὸν ἐκεῖνο μειδίαμά σας ἠμῆπως καὶ βασιλεύσης ἐφ' ἡμᾶς; Ἐκκίροφυλακτεῖτε λοιπὸν, πότε ἤθελε παρουσιασθῆ εἰς ὑμᾶς κατάλληλος περίστασις. Ἰνὰ διαπράξῃτε τὸ στυγερώτατον πάντων τῶν ἐγκλημάτων.—Ἄθλιε σεῖς τρέμετε! ὄχιαίτε ὀρῶντες με, δὲν δύνασθε νὰ ἀντιμετωπισθῆτε πλέον μετ' ἐμοῦ, δὲν δύνασθε νὰ ὑψώσῃτε τὴν ἄτιμον καὶ μαιζρό-

νον χεῖρα κατ' ἐμοῦ! — Ἄθλιοι σεῖς, καὶ πῶς ἠδυνήθη τοιαύτη ἰδέα νὰ εὕρη θέσιν ἐν τῷ ἐγκυφάλω σας; ἰδέα, ποταπή, ἰδέα, χιμερπής, ἰδέα, ἃ δελ φου-τό-νων ..... (κλαίει) Ὡ θεέ μου! ἰδὼς ψυχρὸς καταβρέχει τὸ μέτωπόν μου. — Ἐλθετε λοιπὸν σὰς ἀναμένω, μὴ, ταλαντεύεσθε. ὡς ὁ ξηρὸς ἐκεῖνος κλάμας, ὅστις ὑπὸ τῶν σφοδροτάτων καὶ συχνῶν ἀνέμων, ὑπόκειται ὦρα τῆ ὦρα εἰς ἐκκρίζωσιν! Ἐλθετε λοιπὸν, ἔλθετε καὶ μὴ τρέματε! Δὲν βλέπετε πόσον ἡρεμὸς, γλυκὺς, πρῶτος, γενναῖος, ἐνώπιον ὑμῶν ἴσταμαι; Ποῖον λοιπὸν τὸ αἷτιον, ὅπερ σὰς προξενεῖ τὸν φέβον; Ἡ γενναιότης μου; Οὐχὶ βεβχίως. Ἄλλ' ἀνωτέρα αὐτῆς, καὶ ἀνωτέρα πάσης ἄλλης, ἢ συνήδεις. — Ναί, ἢ συνήδεις. Ἄλλ' ὑπάρχει ἐν τοιαύταις καρδίαις συνήδεις; Ἄλλ' ὑπάρχει ἐν ταῖς τοιαύταις καρδίαις ἀγάπη, ἐν ᾧ καὶ τὸν ἀδελφόν σας αὐτὸν θέλετε νὰ φονεύσητε; — Οὐδὲ κόκκος ἀμφοτέρων τούτων ὑπάρχει. — Ἐλθετε λοιπὸν καὶ φονεύσατέ με. μὴ δείκνυσθε δειλοὶ, ἔλθετε σὰς ἀναμένω. Καὶ κατόπιν ὑπάγετε πρὸς τὸν δυστυχῆ ἐκεῖνον πατέρα μας, καὶ εἶπατέ του, ὅτι μ' ἐχάσατε εἶπατε εἰς τὸν ταλαίπωρον ἐκεῖνον πατέρα μας, ὅτι δὲν μ' ἴδκατε, εἶπατε τέλος πρὸς τὸν τρισδύστηνον ἐκεῖνον γέροντα καὶ κηκότυχον πατέρα μας, ὅτι ἄγρια καθ' ὁδὸν θηρεῖα μ' ἔφαγον..... (βυθίζεται εἰς ἀκατάπυστα δάκρυα, σιγῇ)

Ἰούδας

Θάρρος ἀδελφοί, διότι συνεκινήθημεν Ἰωσήφ, δῶσεμας τὸν ποικίλον χιτῶνα σου.

Ἰωσήφ

Ὅχι δὲν σὰς τὸν δίδω, θέλω νὰ δοκιμάσω ἐὰν ἔχητε καρδίαν. Ἄλλὰ τί λέγω; καρδίαν; σεῖς καρδίαν; Ἄλλὰ ἔχουσιν οἱ τοιοῦτοί, ὡς σεῖς, καρδίαν; οἵτινες θὰ ἦσθε κεκλυμμένοι διὰ τοῦ αἵσχους τῆς ἀτιμίας, διὰ τοῦ αἵσχους τῆς ἀδελφοκτονίας; Ἐχετε σεῖς καρδίαν, οἵτινες θὰ φέρητε πλέον τὸ μέτωπον οὐχὶ ἄγνόν, οὐχὶ

ἀκάλυπτον, ἀλλὰ κεκαλυμμένον πλήρες κελιδων;—Θεῖέ μου! ῥιγῶ, νομίζω, ὅτι ἀποθνήσκω! "Ω! πάτερ μου (κλαίει)

Πάντες

Ἐμπρός λοιπὸν ἐκδύσωμεν αὐτὸν, ἃς λάβωμεν τὸν χιτῶνα. (τὸν λαμβάνουσι, καὶ ἵστανται μακρὰν του).

Ἰωσήφ (κλαίων).

"Ω! πάτερ μου! ὅποιαν πλῆθον εἶδῃς θὰ ἀναμένῃς! ὅποια ἀγγελία θὰ σ' ὀδηγήσῃ εἰς τὸν τάφον. ναί, εἰς τὸν τάφον, πλησίον μου! Συγχώρει, ὦ πάτερ. ἂν σπαράξω τὴν πρὸς ἐμὲ τρυφερωτάτην καὶ ἀγνωστάτην ψυχὴν σου! (γонуπετετ) "Ω! θεῖέ μου! Διατί δὲν μ' ἐπλαττες εὐήθη. καὶ ἄσχημον, ἵνα ζῶ εἰσέτι καὶ παρηγορῶ τὸν μόνον καὶ ἀτυχῆ πατέρα μου; ὦ πάτερ! ἐὰν ἦμην τοιοῦτος, ὅποια εὐτυχία διὰ σέ! Ἄλλ' ὁ θεός, ὡς βλέπεις, δὲν ἠθέλησε νὰ πράξῃ οὕτω. Ἡθέλησε νὰ μὲ προικίσῃ δι' ἐξαισίου καλλονῆς εὐαισθησίας, καὶ φιλοτιμίας, ὅπερ καὶ ἔπραξε.....(ἀνίσταται) Αἶ! δὲν σὰς μισῶ! τοῦναντίον σὰς οἰκτείρω μᾶλλον. Ἐλθετε, ἔλθετε καὶ λάβετέ με.

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

Οἱ αὐτοί, εἰσέρχονται οἱ ἔμποροι, εὗς ἀμέσως λαμβάνει ὁ Ἰούδας κατ' ἰδίαν, καὶ συμφωνεῖ μετ' αὐτῶν διὰ τὴν πώλησιν τοῦ Ἰωσήφ, οἷτινες καὶ παραδέχονται, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀδελφοί.)

Ζαβουλὼν (ιδίᾳ)

"Ὁ ἀναξία! σὺ μὲ σπρώχνεις εἰς τὴν ἐκδίκησιν;" "Ὁ ποία ἀδημονία μου ταράττει τὸ πνεῦμα.

Γαδ ὁμοίως

"Ὁ πῶς τρῶμακτικὸν μέλλον παρίσταται ἐνώπιόν μου.

Εἷς ἔμπορος.

Πλὴν Κύριε! Δὲν εἶναι ἀκριβές;

Ἰούδας,

Πρὸς Θεοῦ κύριοι ! εἶναι ἀκριβῶς εἰκασιν ἀργύρια ;

Ἐμπορος.

Ἐστω τὸν λαμβάνομεν (πληρῶνουσιν αὐτοὺς, καὶ ἔ-
στάνται ἐν τῷ δεξιῷ τῆς σκηνῆς, μετὰ τοῦ Ἰωσήφ οἱ δὲ
ἀδελφοὶ εἰς τὸ ἀριστερόν).

Ἰωσήφ.

Χαίρετε ὦ ἀδελφοί ! Χαίρετε, ὦ δόλιοι σεῖς ! Χαί-
ρετε, ὦ ἀνθρωπόμορφα θηρία, καὶ πονηρὰ πνεύματα ! —
Θεὸς μου συγχώρει αὐτοὺς ἐπὶ τῇ ἀπελπισίᾳ των ! (ἀνα-
χωρῶν) Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς
καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑ-
μᾶς (κλαίων φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Η΄. (Μόνοι.)

Ἰούδας.

Καὶ εἶναι ἐκεῖνος, ἰδέτε τον, ἰδέτε τον, πῶς εἰς τὸν
Οὐρανὸν ἀτενίζει, ἰδέτε τον πῶς τὸ στερέωμα ὄρα, χα-
μογελεῖ, καὶ οὔτε ἐν του βλέμμα πρὸς ἡμᾶς στρέφει.

Συμεών.

ᾠ ! Θεέ μου ! ἄς με πρηγορήσουσιν τοῦλάχιστον τὰ
δάκρυά μου !

Ζαβουλών.

Ἄδελφοί. Ἄγωμεν, ἵνα σφάξωμεν τὸ ἐρίφιον, καὶ
διὰ τοῦ αἵματος, μολύνωμεν τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσήφ.

Συμεών.

Ναι Ζαβουλών, ἀλλὰ μὲ τί καρδίαν, ὅα δώσωμεν αὐ-
τὸν πρὸς τὸν δυστυχῆ πατέρα ;

Ἰούδας.

Ὁ τάλας ! προμηνύω τὸ μέλλον του, θ' ἀποθάνῃ ἐκ
τῆς λύπης του !

Γάδ.

Ἄγωμεν ἀδελφοί ! Καὶ ὅ,τι ἐπράξαμεν, καλῶς πε-

πραγμένον—(ἀναχωροῦσι κατηφεῖς καὶ συγχρόνως πίπτει ἡ αὐλαίχ).

Τέλος τῆς Λησ. Πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ Β'.

Σκηνὴ α'. Ἡ αὐτὴ τῆς πρώτης, Ἰακώβ μόνο: καθήμενος, εἴτα Συμεών, Ἰούδας, Ζαβουλών, καὶ Γὰδ ὁπισθεν αὐτῶν κρατῶν τὸν τοῦ Ἰωσήφ χιτῶνα. Ἰστανται σιωπηλοὶ καὶ κατηφεῖς.

Ἰακώβ.

Μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἐπανηκκάμψατε τέκνα μου! εἴθε ὁ Ὑψιστος διαφυλάξαι ἡμᾶς πάσης κακῆς καὶ αἰσχροῦς πράξεως! Ἀλλ' !.... πῶς;.... Σεῖς ἴστασθε σιωπηλοὶ;.... κατηφεῖς;.... καὶ ὡσεὶ ἀπολιθομένοι;..... εἴπατέ μου παρακαλῶ, συνέβη τί, ἐν τῇ πεδιᾷ; Πῶς;.... δὲν ὀμιλεῖτε;....

Συμεών.

Πάτερ...μου !!

Ἰακώβ.

Ὀμίλει, ὀμίλει ὀμιλήσατε τέκνα μου, Ἰούδα, Γὰδ, Ζαβουλών, Συμεών!... Ἀλλὰ...πρὸς Θεοῦ! τί συμβαίνει λοιπόν; Διὰ τί ἴστασθε ἐνώπιόν μου ὡς βωβοὶ; Τίς ἡ αἰτία;..... Ὡ Θεέ μου! Δὲν δύναμαι τί νὰ ὑποθέσω; Μήπως, ὦ Ἰούδα, (τὸν ἄπτεται) ἀλλὰ...πρὸς Θεοῦ! Σεῖς τρέμετε, ὁμοίως καὶ ὁ Ζαβουλών, καὶ ὁ Συμεών! Ὡ Θεέ μου! εἴπατέ μου λοιπόν, τί ἐστάθη εἰς τὴν πεδιάδα;

Ἰούδας.

Πάτερ! Μὴ καθ' ἡμῶν τὸν ὀργὴν σου ἐπιφέρεις, ἐπὶ τῇ συμβάσει συμφορᾶ ἐν τῇ πεδιάδι!

Ἰακώβ. (τρέμων)

Θεέ μου!...μὴ ὀργισθῶ;...συμφορᾶ....ἐν τῇ πεδιάδι;....Τέλος!.....

Ἰουδας,

Καθ' ἣν στιγμήν τὸ ποίμνιον ἐποιμαίνοντες μακρὰν ἡμῶν εὐρίσκειτο ὁ Ἰωσήφ (ὁ Ἰακώβ τρέμει) Αἰφνης ἠκούσαμεν θανασίμους κραυγὰς!.....

Ἰακώβ

Φεῦ!... Θανα-σίμους κραυ-γὰς εἶπες ;!... (τρέμει)

Ἰουδας.

Πάραυτα λοιπὸν, σπεύδομεν πρὸς τὸ μέρος· ἔνθα αὐ-
ται ἐξήρχοντο, καὶ... (Θεέ μου τρέμω)!...

Ἰακώβ. (μὴ δυνάμενος νὰ κρατηθῆ)

Καὶ!.....

Ἰουδας.

Βλέπομεν τὸν Ἰωσήφ, εἰς λάκκον τινά.....νὰ κατα-
σπαράσσεται ὑπ' ἀγρίου θηρίου! (δὲν δύναμαι νὰ προ-
χωρήσω! τρέμω ὄλας).

Ἰακώβ. (ὁμοίως .

Ἄ! (ξεσχίζων τὰ ἱμάτιά του, πίπτει ὡσεὶ λυπό-
θυμος, σιγῇ) τὸν Ἰωσήφ... τὸ τέκνον μου! ...κατεσπά-
ρχεν ἀγρίον-θηρίον;!... (κλαίει) ὦ Θεέ μου! Τὸν μό-
νον περιλημμένον ἀγγελόν μου, τὸ γῆρας μου!...Καὶ
σεῖς, δὲν ἠδυνήθητε νὰ σώσητε αὐτὸν ἐκ τῶν ὀνύχων
τοῦ σκληροῦ θηρίου;!.....

Ἰουδας.

Εἰς μάτην!...ἀρκετὴν ὥραν ἐπειρώμεθα παλαιότες
μετὰ τοῦ θηρίου ἐκεῖνου, ὅπως ἀφαιρέσωμεν αὐτὸν ἐκ
τῶν ὀνύχων τοῦ ἀγρίου ζώου; Μόνον τὸν παικιλόχρουν
αὐτοῦ χιτῶνα ἠδυνήθημεν νὰ λάβωμεν, καθ' ἣν στιγ-
μὴν τὸ θηρίον ἐκεῖνο τὰς σάρκας αὐτοῦ κατεβρόχιζε,
ὅν καὶ αἱματόφυστον ἐνταῦθα ἐφέρομεν!

Ἰακώβ. (καθ' ὅλον τὸ διάστημα κλαίων).

Καὶ ποῦ;!...ποῦ εἶναι αὐτός, ἵνα τὸν ἀσπασθῶ τού-
λάχιστον, ἐνῶ δὲν ἐπρόφθασα νὰ ἀσπασθῶ ἐκεῖνον διὰ
τελευταίαν φοράν, ἔτι ζῶντα! ὦ! δότε μου! δότε
μου αὐτὸν, ὅπως καταφιλῶν αὐτὸν, κλαίων, καὶ εἰς τὰς

ἀγκάλας μου περιπτυσάμενος, δυνηθῶσι τούλάχιστον τὰ δάκρυά μου νὰ ἐπαρκέσωσι πρὸς παρηγορίαν μου! "ὦ τέκνον μου, Ἰωσήφ. (κλαίει).

Ἰουδας. (προσφέρων αὐτόν).

Ἰδοὺ αὐτὸς!... αἰματόφυρτος ὡς σοὶ εἶπον ("Ὑψιστε Θεέ).

Ἰακώβ. (φιλῶν καὶ περιπτυσάμενος αὐτόν).

Ἄ!... Θεέ μου!... Εἶναι αὐτὸς!... Ναί! εἶναι ὁ χιτῶν, τὸ φόρεμα τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ τέκνου μου!... «Θηρίον λοιπὸν πονηρὸν κατέφαγε τὰς σάρκας σου, ὦ υἱέ μου!». (κλαίει). ὦ Ἰωσήφ δὲν μοὶ ὁμιλεῖς πλέον;... Ὑἱέ μου Ἰωσήφ, εἶμαι ἐγὼ ὁ πατήρ σου, ὁ ἀλάς καὶ δύστηνος ἐκεῖνος πατήρ σου, ὅστις σέ μόνον, ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἠγάπη ὑπὲρ πᾶν ἄλλο!... "ὦ Ναί! ἠγάπων σέ, ὑπὲρ πάντας τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς σου!... Ἐπειδὴ λοιπὸν τόσον σέ ἠγάπων, διὰ τοῦτο ἀγρία θηρία (οἱ ἀδελφοὶ ταράσσονται) μοὶ ἐστέρησαν τῆς παρουσίας σου!... "ὦ Θεέ μου!... Διὰ τὴν μὴ ἀφήρησας τὸ μόνον τῶν τέκνων μου!;... διὰ τὴν μὴ ἐστέρησας τῆς παρουσίας ἐκείνου, τοῦ ὁποῦ ἢ παρουσία με ἀνελφογῶναι!... τοῦ ὁποῦ ἢ παρουσία ἦτο τὸ πᾶν δι' ἐμέ!;... Διὰ τὴν, ὦ Θεέ μου, μὴ ἤρησας τὸν μόνον ἐπίγειόν μου ἀγγελον!;... Τὸν μόνον ἐπίγειον θεσχυρόν μου!;... "ὦ δυστυχία εἰς ἐμέ! (κλαίει)... Τί ἄλλο λοιπὸν, ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ μοὶ μένει!;... Μηδὲν, μηδὲν!... Τὰ πάντα ἤδη δι' ἐμέ μελανὰ θὰ ὦσι!... Τὰ πάντα ἐν τῷ μέλλοντι κεκαλυμμένα ὑπὸ μελῶν καὶ σκοτεινοτάτων νεφῶν, θὰ πρίστανται ἐνώπιόν μου!... Τὸ πᾶν πλέον δι' ἐμέ ἀπόλετο!... ὦ ναι (ὡσεὶ παράφρων) Τὸ μέλλον τρομακτικὸν καὶ ἀπειλιτικόν, ἰδοὺ πρίσται ἐνώπιόν μου!... Ἰδοὺ, ἰδοὺ, ὁ Ἰωσήφ, ἰδοὺ τὸ τέκνον μου, ἄ, ἐλθέ, ἐλθέ υἱέ μου εἰς τὰς ἀγκάλας μου! "ὦ! ὦ, ὦ! (κλαίει),

(**Συμεών** ἰδίᾳ)

Ὁ δυστυχὴς πλησιάζει νὰ παραφρονήσῃ!—

Ἰακώβ

Παντοῦ, παντοῦ, ὅθεν τὸ βῆμα στρέψω, θὰ ἀπαντήσω τὸν Ἰωσήφ, τὸν υἱόν μου! ναι τὸν ἐπίγειον ἄγγελον καὶ θεσχυρόν μου! ὅστις ἐνώπιό νημι μὲ ἀνοικτάς τὰς ἀγκάλας θὰ ἴσταται καὶ θὰ μοὶ λέγῃ... Ἐλθέ, ἐλθέ πάτερ μου, ἰδοὺ ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ εἰσέτι, ἐλθέ, ἰδοὺ ἔτομός εἰμι, ἔνα καὶ πάλιν τὴν δεξιάν σοι ἀσπασθῶ, ἐλθέ, ἐλθέ σεβαστέ μου πάτερ, καὶ μὴ μὲ στερεῖς τῆς συνήθους ἐκείνης φιλοφρονήσεως, περίπτυσόν με εἰς τὰς ἀγκάλας σου!— Ἀλλὰ, Θεέ μου! τί λέγω; προκαλαῶ; καὶ σεῖς (πρὸς τοὺς υἱούς του) ποῦ εἰσθε; δὲν μὲ ἐμποδίζετε λαλοῦντα οὕτω;

Ἰούδας.

Πλὴν πάτερ μου!...

Ἰακώβ

Ἀφήσατέ με ἄθλιοι καὶ ἡμάρτησα πρὸς τὸν Θεόν; ἀφήσατέ με καὶ ἐπρόφερον τοιαύτας λέξεις κατὰ τοῦ Ἰψίστου καὶ ἀοράτου ἐκείνου εὐγενοῦς ὄντος;! Ἀλλ' ἀγνοεῖτε ὅτι πᾶν, τὸ κατὰ βούλησιν αὐτοῦ πραττόμενον, παράνομον θεωρεῖται συζητούμενον εἴτα ὑπ' ἀνθρωπίνων χειλέων; Πρέπει λοιπὸν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Ἰψίστον ἐξ ὅλης ψυχῆς τε καὶ καρδίας, καὶ γόνου ἐνώπιον αὐτοῦ κλίνοντες, ζητήσωμεν συγχώρησιν παρ' αὐτοῦ, διὰ τὰ ἁμαρτήματά μας! Ναί! πρέπει νὰ γονυπετήσωμεν πρὸ αὐτοῦ καὶ διὰ προσευχῆς εὐχαριστήσωμεν αὐτόν! (γονυπετεῖ, οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἴστανται) — Ἀλλὰ σεῖς, δὲν γονυπετεῖτε; (γονυπετοῦσι μικρὸν κατὰ μικρόν).

Ἰακώβ.

Θεέ μου! αἰτῶ σοι συγχώρησιν διὰ τὰ ἁμαρτήματά μου! Ἡμαρτον Κύριε! Σὺ εἶ ὁ πατὴρ ἀγάπης ἐλέους καὶ συγχωρήσεως! Ἐν μόνον τέκνον εἶχον ἐν τῷ κοσμῷ

τούτω, σὺ δὲ, ὦ Κύριε, ἠθέλησας νὰ ἀπολέσω τοῦτο !
 Ἔστω εὐλογημένον τὸ ὄνομά σου ! Εὐσπλαχνίαν αἰ-
 τοῦμεν παρὰ σοῦ, ὦ Πολυεύσπλαχτε Κύριε ! Δις ὑμῖν
 συγχώρησιν διὰ τὰ σφάλματα καὶ ἁμαρτήματά μας, ἅ-
 τινά μέχρι τοῦδε ἐπράξαμεν ! Συγχώρει, ὦ Κύριε, ἐάν
 θρηνῶ δι' αὐτόν, διότι ἡ εἰκὼν αὐτοῦ, ἢ εἰκὼν τῆς καλ-
 λονῆς καὶ ἀρετῆς αὐτοῦ, — μὲ εἶχον κατεγοητεύσει
 (κλαίων—ἀνίσταται).

Ζαβουλών.

Παρηγορήθητι, ὦ πάτερ !

Ἰακώβ.

Νὰ παρηγορηθῶ λέγεις ; ὄχι, δὲν ὑπάρχει δι' ἐμέ
 πλέον παρηγορία ! Δὲν ὑπάρχει δι' ἐμέ οὐδὲν ἄλλο κα-
 ταφύγιον, ἢ μὴ ὁ τάφος τοῦ Ἰωσήφ. ναί, τοῦ μόνου
 πεφιλημένου τέκνου μου, μόνον αὐτός (κλαίει).

(Ἐσώθεν συγχρόνως ἀκούεται ψαλμωδία συνοδευομέ-
 νη δι' ὄργάνου ἀρχαίου, ὡς καὶ κωδωνοκρουσιῶν).

Ἰούδας.

Πάτερ ! ἀκουσον τὰ σήμαντρα τῶν ἐκκλησιῶν !

Ἰακώβ.

Ναί ! εἶναι τὰ σήμαντρα τοῦ ἐλέους, προσκαλοῦντα
 τοὺς πιστοὺς τῆς ἐκκλησίας, ὅπως καὶ αὐτῆς προσευχη-
 θῶσιν εἰς τὸν Ἐπουράνιον ἡμῶν πατέρα !—Ἐκεῖνο ναί,
 ἐκεῖνο εἶναι τὸ μόνον δι' ἐμέ καταφύγιον, ἔνθα κεκλει-
 σμένος προσεύχομαι ὑπὲρ τοῦ μόνου μου τέκνου, ὑπὲρ
 τοῦ Ἰωσήφ ! Ἰσως δ' ἐν αὐτῷ εὐξω ἀνακούφησιν διὰ
 τὰ τόσα δεινά μου ! Ναί τέκνα μου ! ἀγωμεν πρὸς τὸ
 ἐκκλησιδίδιον, καὶ αἶε ἄς διατηρῶμεν πρὸς τὸν Ἰψιστον.
 πίστιν, ἐλπίδα, καὶ ἀγάπην ! (ἀναχωροῦσι).

Μετὰλλογῆ σκηνῆς.

ΣΚΗΝΗ 9'. Ἡ σκηνὴ παριστᾷ εἰκίαν τοῦ Πε-
 τερρῆ ὑπουργοῦ τοῦ Φα, ρώ, μεγαλοκρεπῶς ἐστολισμέ-
 νην.

(Κάθεται μόνη ἡ τοῦ Πεπεφρῆ σύζυγος, καὶ εἶτα Ἰωσήφ).

Σύζυγος.

“ὦ Θεέ μου! Πόσον εἶναι ὠραῖος; τί καλλονή, τί ἐξάσιον κάλλος; τί ὄφθαλμοί, τί παρειαί; πόσον ὠραία εἶναι ἡ κομὴ του;! καὶ νὰ μὴ δύναμαι ἐν τούτοις νὰ τὸν πείσω νὰ συγκατανεύσῃ, εἰς ὅτι τοῦ ζητῶ! Νὰ μὴ δύναμαι νὰ τὸν πείσω νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τὰς ἐπιθυμίας μου! Καὶ νὰ ἦνε δούλος, Ἑβραῖος, καὶ τόσον ὠραῖος; Τόσον γλυκός.—Τῷ ὄντι τῷ ἀρμύζει ὁ ἔρωσ μου! Ἄλλ’ ἀφ’ ἧς στιγμῆς ἠγροάσαμεν αὐτόν, ἡ μάλλον ἀφ’ ἧς στιγμῆς εἶδον αὐτόν, οὔτε ὠραν ἠσυχίας ἔχω! Αἰσθάνομαι ἐμκυτῆν, οὐχὶ ὡς πρότερον ἀνεξάρτητον, ἀλλ’ ὑποχείριον. Ἡ καρδία μου δὲν ἀνήκει πλέον εἰς ἐμέ, ἀλλ’ εἰς αὐτόν.—Τὸ πᾶν εἰμι ἐτοιμὴ δι’ αὐτόν νὰ θυσιάσω.—”ὦ ναι, τὸν ἀγαπῶ τὸ ὀμολογῶ! Πλὴν πολλάκις τῷ ὠμίλησα, ὅτι περιπαθῶς ἀγαπῶ αὐτόν, πολλάκις ἐγόνυπέτησα πρὸ αὐτοῦ, ἐκφράζουσα λόγους ἀγάπης θεομύς, πολλάκις ἔκλαυσα πρὸ αὐτοῦ! Καὶ αὐτὸς μηδεμίαν πρῆσιχὴν δίδων, ἡ κάλλιον μηδεμίαν ἀκρόασιν εἰς τὰ λεγόμενά μου, ἀπηργετο χωρὶς οὔτε κἄν ἔν του βλέμμα γλυκὺ νὰ στρέψῃ, καὶ δι’ αὐτοῦ παρηγορήσει καὶ ἐμέ. Ἄλλ’ ἀκούω βήματα, ποῖος ἄραγε εἶναι;.....”Α! ἂν δὲν ἀπατώμαι εἶναι αὐτός. Ναι εἶναι αὐτός! ὦ Θεέ μου! πόσον γλυκός, πόσον πρᾶος, καὶ πάντοτε ἤρεμος! Μηδεμία ἀνησυχία ταράττει τὸ πνεῦμα του, ἄς προσπαθῆσω καὶ πάλιν.

ΣΚΗΝΗ Θ. Ἡ αὐτὴ καὶ Ἰωσήφ.

(Ὁ Ἰωσήφ βραίνει ἀτράχος φέρων ὑπηρεσίαν).

Συζυγος.

“ὦ Κύριε! μὴ πρὸς Θεοῦ, μὴ ἀπομακρύνεσθε τόσον ταχέως, μείνατε, μείνατε ἐπ’ ὀλίγον. ἔχω νὰ σᾶς ὀμιλήσω....Ναι! σᾶς θέλω, σᾶς ἐπιθυμῶ! Φλέγομαι δι’ ὑ-

μας Κύριε! Δι' ὑμᾶς ἀρνεῦμαι τὰ πάντα, τὸ μέγαρόν μου, τοὺς γονεῖς μου, καὶ αὐτὸν ἔτι τὸν σύζυγόν μου Κύριε! Δι' ὑμᾶς εἰμι ἐτοίμη τὸ πᾶν νὰ θυσιάσω, τὸ πᾶν νὰ ἀρνηθῶ. Εἶπατέ μου Κύριε, μίαν μόνον καὶ μόνον λέξιν! Εἶπατέ μου τέλος Κύριε, ὅτι με ἀ-γα-πᾶ-τε! Καὶ σὺς ὑπακούω. Εἰμὴ ἐτοίμη νὰ πράξω ὅ,τι θέ-λετε! Ἀπόδοτέ μοι ὅτι σὺς ζητῶ! Ἔλεος Κύριε, ἔ-λεος! (γονυπετεῖ)

Ἰωσήφ.

Κυρίε! Ἐγέρθητε καὶ μὴ θρηνεῖτε. Σὺς ἀγαπῶ τῷ ὄντι.

Σύζυγος.

Λοιπὸν....

Ἰωσήφ.

Μίαν στιγμὴν. Σὺς ἀγαπῶ Κυρίε, οὐχὶ βεβχίως ὡς ὑμεῖς νομίζετε καὶ ἐπιθυμεῖτε.

Σύζυγος.

Ἄλλὰ!....

Ἰωσήφ.

Ἄλλ' ὡς ἡ πίστις, τὸ σύμβουλόν μου διδάσκει ἀγά-πην τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ὁ Κύριός μου καὶ σύζυγός σου ὡς γνωρίζετε, τὰ πάντα ἐν ἐμοὶ ἐνέθηκε, τὰ πάντα ὡς καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν εἰς ἐμὲ παρέδωκε, τί-ποτε δὲν ἀφῆρεσεν ἢ μὴ σέ, διότι εἶσαι σύζυγός του, καὶ κατὰ φυσικὸν νόμον αὐτῷ μόνον ἀνήκεις. Ἐνῶ λοιπὸν πᾶσαν πίστιν καὶ ἐξουσίαν ἔδωκέ μοι, πῶς δύναμαι ἤδη νὰ φωνῶ παρὰ τῆς ἐλπίδας του; Πῶς δύναμαι νὰ διαψεύ-σω τὰς χρηστὰς ἐλπίδας, ἃς περὶ ἐμοῦ ἔχει; Πῶς τέ-λος δύναμαι νὰ πράξω τοιοῦτον κακὸν εἰς τὴν τόσον χρηστὸν καὶ εὐπιστον ἀθῶον ἐκεῖνον ἄνδρα;

Ἀγνοεῖτε Κυρία ὅτι τὸ ταιυῦτον ἀντιβάνει καὶ εἰς τὴν θρησκείαν μας; Ἀγνοεῖτε ὅτι συγκατανεύων εἰς τὰς αἰτήσεις σου, καὶ πράττων τουτ' ἔστιν ὅ,τι ὑμεῖς θέ-λετε ἀμαρτάνω ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων; Κυρίε!

ἐστὲ βεβιαία, ὅτι ποτὲ δὲν θέλω πράξει τὸ τοιοῦτον, ἐστὲ βεβιαία, ὅτι ποτὲ δὲν θέλω ἐπιφέρει τοιαύτην ἀτιμίαν εἰς ἐκείνον, παρὰ τοῦ ὁποῦ τοιαύτης εὐμενοῦς ὑποδοχῆς, τιμῆς ἀγάπης, καὶ πίστεως ἔτυχον. Τέλος ἐστὲ βεβιαία, ὅτι τοιοῦτος ἔσομαι μέχρι τέλους καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου μου! προσκυνᾶ Κυρία! (φεύγει).

ΣΚΗΝΗ 10'. Σύζυγος μόνη

ὦ Θεέ μου! ἔφυγε.—Τρέμω σύσωμος.—Αἱ λέξεις του, ἔπιπτον κατ' ἐμοῦ ὡς κεραυνός Δὲν δύναμαι, δὲν δύναμαι νὰ δώσω τέρμα, εἰς τὸ ἔργον, ὅπερ συνέλαβον. Δὲν δύναμαι νὰ πείσω αὐτὸν ὅπως μὲ ἀγαπήσει. Τῆκομαι ἐξ αὐτοῦ καὶ μόνου. Καὶ ἂν ἐγνώριζε τὰ ὑπ' ἐμοῦ διαπραττόμενα ἐν τῇ οἰκίᾳ του ταῦτα αἰσχρὰ ὁ σύζυγός μου, ὦ! δικαίως θὰ ἐπέφερε κατ' ἐμοῦ τὸν θάνατον, θέλουσα νὰ ἀτιμάσω ἐκείνον, ὅστις μεγίστης, ὑπολήψεως, τιμῆς, καὶ δόξης, παρὰ τῷ λαῷ χაίρει. Νὰ ὑποφέρω τὰ πάντα λοιπὸν δι' αὐτόν, καὶ αὐτός καθ' ἐκάστην ἀταράχως νὰ βαίνει ἐνώπιόν μου! Χάριν αὐτοῦ νὰ πρόκειται νὰ θυσιασθῶ, καὶ αὐτός νὰ περιφρονῇ τὴν τύχην μου! Χάριν αὐτοῦ νὰ μένω μόνη ἐνταῦθα, ὅπως βλέπω αὐτὸν εἰσερχόμενον καὶ ἐξερχόμενον, καὶ αὐτός πάντοτε σκληρῶς, πάντοτε ἀπικνηρῶς κατ' ἐμοῦ νὰ φέρηται; Αἱ! πολὺ καλὰ Κύριε Ἰωσήφ, εἶσθε καὶ σκληροκαρδίας;..... Ἔστω. Ἐγὼ ὅμως θέλω ἀνταμείψει τοὺς κόπους σου, καὶ διὰ μικρῶν, καὶ ὄλως μικρῶν ἔργων—(ἰδίᾳ) Συνέλαβον τὴν ἐξῆς ἰδέαν. Ἦδῃ αὐτός εὐρίσκεται ἐν τῷ γραφείῳ, π. ο.καλῶ αὐτόν, προσπαθῶ καὶ πάλιν, ὅπως τὸν πείσω, τὸν παρακαλῶ, πίπτω εἰς τὰ γόνατά του, κλαίω, θρηνῶ. Ἄλλ' ἐὰν δὲν συγκατανεύσῃ, ὦ! τότε ἄς κλαύσῃ καὶ αὐτός, ἄς θρηνήσῃ καὶ αὐτός δι' ἐχυτόν. Τότε σπεύδω, φωνάζω, ζητῶ βοήθειαν, φθάνουσι τέλος οἱ ὑπηρεταί, ὁ σύζυγός μου, καὶ τότε ἐνώπιον αὐτῶν, τὸν καταγγέλλω, τὸν συκοφαντῶ, ὅτι ἐπειρᾶτο νὰ μ' ἀτιμάσῃ! Ὁραία, ὠ-

ράξ. τῷ ὄντι ἰδέξ, ἄς κράξω αὐτὴν λοιπὸν (τὸν προ-
σκαλεῖ). Ἰωσήφ!

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'. ἡ αὐτὴ καὶ Ἰωσήφ,

Κυρία!

Σύζυγος.

Τί ἐργασίαν κάμνεις;

Ἰωσήφ.

Ἐργάζομαι ἐν τῷ γραφείῳ Κυρία!

Σύζυγος.

Κάθησον ἐπ' ὀλίγον, ἔχω ἀνάγκην τῆς παρουσίας
σου.

Ἰωσήφ.

Πλὴν Κυρία! ἂν ὁ Κύριός μου.....

Σύζυγος.

Μῆνον ἡσυχος, αὐτὸς εἶναι μακρῶν, καὶ ὥστε εἶναι
ἀδύνατον νᾶ.....

Ἰωσήφ.

Πλὴν.....Κυρία!.....

Σύζυγος

Ἄκουσον λοιπὸν Ἰωσήφ. διὰ τελευταίαν φοράν, πα-
ρακαλῶ ὅπως δώσης προσοχὴν εἰς ὅ,τι σοὶ εἶπω. Μάθε
ὅτι ἡ καρδιά μου δὲν μοὶ ἀνήκει πλέον, σὺ ἐγένεσο κύ-
ριος αὐτῆς. ἀφ' ἧς στιγμῆς σὲ παρελάβομεν ἐν τῇ ὑπη-
ρειαί μας σὲ ἠγάπησα, ὦ ναι σὲ ἠγάπησα, καὶ ὄχ σὲ
ἀγαπῶ εἰσέτι. Λοιπὸν μὴ θέλεις Ἰωσήφ, νὰ φρομακεύω-
μαι. Σὲ ἐξορκίζω, εἰς ὅ,τι ἱερωτέρον ἐν τῷ κόσμῳ τού-
τῳ ἔχεις, ἀπάλλαξόν με τοῦ βάρους τούτου, ὅπερ πρὸ
τόσου χρόνου διὰ σὲ μόνον καὶ μόνον φέρω, πιστευσάν
με Ἰωσήφ, σὲ ἀγαπῶ! σὺ εἶσαι τὸ γλυκύτερον τῶν ἐν ἐμοὶ
τὸ πᾶν εἶσαι δι' ἐμέ, εἰς σὲ, ἔχω ἀναθέσει ἀπάσας ἐν
γένει τὰς ἐλπίδας μου. Εἶμαι ἐτίμη τὸ πᾶν δι' ἐσὲ νὰ
πραξω, τὸ πᾶν νὰ τολμήσω, κατ' ἐκείνου, ὅστις ἤθελε
τολμήσει νὰ παρέμβῃ μεταξύ ἡμῶν τῶν δύο, πιστευσόν

με Ἰωσήφ, πίπτω εἰς τὰ γόνατά σου, μὴ θελήσεις νὰ φανῶ ἀνάξια τῆς ἀγάπης μου.

Ἰωσήφ

Πλὴν Κυρία ! Σὺς τὸ ἐπανελάμβον πολλάκις ὅτι μάτην τήκεσθε, σὺς εἶπον ὅτι δὲν δύναμαι νὰ πράξω τὸ τοιοῦτον, δὲν δύναμαι νὰ φέρω ἀτιμίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ, διότι ὡς σὺς ἔλεγον ἀμαρτάνω ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Σκεφθῆτε Κυρία, ὅτι ὑπάρχει ἀνώτατον ὄν, σκεφθῆτε, ὅτι ὑπάρχει ἀνώτατον δικαστήριον, ὅπερ ἀποδώσει ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Σύζυγος.

Εἰς μάτην λοιπὸν κοπιᾶζω, εἰς μάτην λοιπὸν κλαίω καὶ γονυπετῶ, εἰς μάτην λοιπὸν αἰτῶ παρὰ σοῦ σκληροκαρδία, ὅτι μοὶ ἀφήρησας ;—Δὲν μ' ἀγκυλῶς λοιπὸν ; Δὲν συγκατανεύεις εἰς ὅτι σοὶ ζητῶ ; Ἐγὼ ἀρνούμαι τὰ πάντα διὰ σέ, σύζυγον, τέκνα, γονεῖς, μέγαρα, καὶ σὺ ἀδιαφορεῖς δι' ὅλα αὐτά ; Ἐνῶ μὲ βλέπεις ἐνώπιόν σου κλαίουσάν γονυπετῆ, καὶ σὺ, οὔτε ἐν κἄν σου λόγον κολικειυτικὸν μοὶ δίδεις ; ἀλλὰ μετὰ τῆς πικροτέρας εἰρωνείας μοὶ λέγεις, ὑπάρχει ἀνώτατον δικαστήριον, ὅπερ ἀποδώσει ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ναι, ὑπάρχει ἀνώτατον δικαστήριον, ἀλλὰ πρὸ αὐτοῦ, ὑπάρχει ἕτερον, ὅπερ τοῦναντίον εἶναι πολὺ κατώτερον ἐκείνου, ὅπερ σοὶ λέγεις. Καὶ ἡ ἀπόδειξις ἰδοὺ (κυτυπᾶ τὸν κώδωνα, καὶ κραυγάζει βοήθειαν, εἰσερχονται ἐναλλαγὴ ὑπηρεταὶ καὶ στρατιῶται, ἐκ δὲ τῆς μεσαιῆς θύρας ὁ σύζυγος τῆς)

Πετεροῦς

Γλυκεία σύζυγέ μου, τί σοὶ ἔπραξαν ;

Σύζυγος.

Ἴδετε, ἴδετε Κύριε ὅποιον ἀνθρώπον ἐλάβατε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας.

Πετεροῦς.

Ὅποιον ; αὐτόν ; τὸν Ἰωσήφ ; πῶς ;

Σύζυγος

Ναί Κύριε, αὐτὸς ὁ Ἑβραῖος, ὁ δούλος σου ἦλθε διὰ νὰ μ' ἀτιμάσῃ· ὁ ἀχρεῖος ἐμβήκε κρυφίως εἰς τὰ δωμάτια μου, ὅπως μοὶ ἐπιφέρει τὴν βίαν. ἐγὼ δὲ τρέμουσα ἐκ τῆστο:αύτης ἀπροσδοκῆτου πράξεως ἤτησα βοήθειαν. Ζητῶ δικαιοσύνην. Ἴδου Κύριε, ὅποιους συνειθίζεται νὰ λαμβάνητε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ σας.

Ἰωσήφ.

Τῶ ὄντι Κυρία, βλέπετε ὅτι ὁ σύζυγός σας, δὲν συνειθίζει νὰ λαμβάνῃ ἀνθρώπους, ὡς πρέπει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του. Δὲν λαμβάνει, ὡς βλέπετε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του ἀνθρώπους τιμίους, τῆς ὀρέξεώς σας, ἀλλὰ τούναντίον...

Σύζυγος

Πλὴν Κύριε, ζητῶ δικαιοσύνην, μὲ ἠκούσατε;

Πετεφρῆς.

Ἡσύχασον, ἡσύχασον σύζυγέ μου, καὶ μὴ ταράττεσε, θέλω ἱκανοποιήσῃς τὴν πρὸς ἐμὲ τιμὴν καὶ ὑπόληψίν σου. Καὶ ἴδου· φύλακες συλλάβετε τὸν πανούργον καὶ δόλιον αὐτὸν ξένον, καὶ ὠδηγήσατέ τον εἰς τὰς φυλακάς.

Σύζυγος (ἰδίᾳ).

Ἦ δὸν, πόσῃ εὐχαρίστησιν αἰσθάνομαι (οἱ φύλακες ἐκτελοῦσι, ὁ δὲ Πετεφρῆς λαμβάνει τὴν σύζυγόν του, καὶ συνομιλοῦσι).

Ἰωσήφ. (ἰδίᾳ)

Ὁ ἄτυχτός, πόσον ἀκατάβηται, νομιζὼν αὐτὴν ἀθώαν, καὶ τιμίαν.

Πετεφρῆς

Δὲν ἀκούετε λοιπόν; εἰς τὴν εἰρκτὴν ἀμέσως.

Ἰωσήφ.

Καὶ ἐντυπώσις ἔστι δίκης ὀφθαλμῶς, ὃς τὰ πανθ' ὀργᾷ! Ἔστι δικαστήριον ἀνώτατον, ὅπερ ἀπιδώσει ἐκάστην κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Οὐς ἀγαπᾷς, Κύριε, παι-

δριῆς αὐτοῦς.—(τὸν ἀπαγάγουσι καὶ συγχρόνως πίπτει ἡ Αὐλαίκα).

Ταλος τῆς Βορ Πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ Γ΄.

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ φυλακὴν, ἐνθα εἰσὶν οἱ ἀρχαιονοχός καὶ ἀρχισταποιδὸς τοῦ Φαραῶ, καὶ Ἰωσήφ κοιμώμενος);!

ΣΚΗΝΗ 12.

Ἀρχαιονοχός.

Καλὰ ἡμεῖς ἐφυλακίσθημεν δικαίως, ἀλλὰ ὁ ταλαίπωρος αὐτὸς ξένος Ἰωσήφ, ὅστις πάσης ἐξουσίας καὶ πίστεως παρὰ τῷ Πετεφρῇ ἔχει.

Ἀρχισταποιδός.

Πῶς! δὲν γνωρίζεις τίποτε;

Ἀρχαιονοχός.

Ὅχι βέβαια, τί συνέβη;

Ἀρχισταποιδός.

Διαδίδεται ἀδελφέ, ὅτι ἠράσθη τῆς Κυρίας, καὶ κατόπιν ἠθέλησε νὰ εἰσχωρήσῃ πλησίον τῶν δωματίων τῆς, καὶ μάλιστα, καθ' ἣν στιγμὴν αὐτὴ κοιμᾶτο.

Ἀρχαιονοχός.

Τί λέγεις; Δι' ἔνομα Θεοῦ! καὶ ἐτόλμησε νὰ λάβῃ τοιαύτην ἰδέαν, ξένος ὢν; ἀλλοίμονον εἰς αὐτὸν, ἡ κερπλή του ὅα δώσῃ λόγον Ἀλλὰ δὲν πιστεύω πάλιν, νὰ ἦγε σωστὸν αὐτό.

Ἀρχισταποιδός.

Δὲν γνωρίζω ἀδελφέ! Αὐτὸ διαδίδεται ἔξω.

Ἰωσήφ. (κοιμώμενος).

Θεὸς μου ἀδίκως ἐφυλακίσθη, συκοφαντηθεὶς ὑπ' ἀχρείας γυναικός. Ἄλλ' ἤθελον νὰ ἐγνωρίζον, ζῆ ἄραγε ὁ πατήρ μου; Ὁ προσφιλέστατος καὶ ἀξιοσεβαστός μοι πατήρ; ὦ! ἐὰν μὲ ἐβλέπεν ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ, βεβωκίως θ' ἀπέθνησκεν ὑπὸ λύπης· ἀλλὰ τί λέγω; ὅα ἐ-

Χη αὐτὸς ἄραγε εἰσέτι ἐλπίδας ζωῆς περὶ ἐμοῦ; Τί ἄραγε νὰ εἶπον εἰς αὐτὸν οἱ πανούργοι ἐκεῖνοι ἀδελφοί μου; (κλιθείς) ὦ πᾶτέρ μου! ὦ περιπόθητε καὶ σεβαστέ μοι πάτερ

Ἀρχαιοποιός.

Πλὴν αὐτὸς προκλαεῖ ὦ Θεέ μου εἰς ποίας βαθεΐας θλίψεις ἀδημονίας κατὰ τῆς τύχης του εὐρίσκεται.

Ἀρχαιονοχός.

Καὶ ἐν τούτοις, νομίζει, ὅτι ὕπνον γλυκὺν κοιμᾶται! ὦ πόσον ὁ τάλας ἀπατᾶται.

Ἀρχαιοποιός.

Ἄλλὰ δὲν πρέπει φίλε μου νὰ ἀφύσωμεν αὐτὸν εὐρισκόμενον εἰς τοιαύτην δυσχερῆ κατάστασιν.

Ἀρχαιονοχός.

Τί; νὰ διακόψωμεν αὐτὸν τῶν ὀνείρων του;

Ἀρχαιοποιός.

Βεβχίως νὰ τὸν ξυπνήσωμεν, διότι πάσχει, καὶ ἔπειτα ὑπάρχει καὶ φόβος μήπως.....

Ἀρχαιονοχός.

Πᾶθη τί; Καλῶς λέγεις, — Ἰωσήφ, Ἰωσήφ.....

Ἀρχαιοποιός.

Ἐγέρθητε! ἀνέτειλεν ἤδη ὁ ἥλιος ἐγείρου.

Ἰωσήφ. (ὄνειροπωλῶν)

Καὶ ἐν τούτοις, ἔστι δίκης ὀρθοκλμὸς, ὃς τὰ πάνθ' ὀρθῶς. Ἔστι ἀνώτατον δικαστήριον, ὅπερ ἀποδώσει ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. (ἀνίσταται ὀλίγον κατ' ὀλίγον) Καὶ τί ἠδυναίμην νὰ ἀποκριθῶ; Ν' ἀρνηθῶ; Ἐπρωτίμων κάλλιον ν' ἀποθάνω! Ἐκυψα ταπεινῶς τὸν αὐχέν, καὶ χωρὶς νὰ ἀποδείξω τὸ ἐλάχιστον δεῖγμα τῆς πρὸς ἐκεῖνον ἀτιμίας της, παρεδέχθην, ὦ Κύριε, καὶ ἐρίφθην εἰς τὰς φυλακὰς ἀδίκως, διότι πάντοτε ἐλπίζω εἰς τὴν δικαιοκρισίην σου, ὦ Ὑψιστε.!

Ἄρχαιονοχός καὶ **Ἄρχαιοποιός**.

Ἰωσήφ!

Ἰωσήφ

Σύγγνωτέ μοι, ὦ φίλοι! Ἄλλὰ, πρὸς τί τὰ πρόσωπα ὑμῶν εἶναι σκυθρωπά; πρὸς τί εἴσαθε λυπημένοι; Ἐγένετο τίποτε;

Ἀρχαιονοχός.

Ὅχι Ἰωσήφ! Ἄλλὰ μάθε ὅτι τὴν νύκτα ταύτην ὤνειρεύθη καθ' ὑπνον, καὶ δὲν δύναμαι νὰ δώσω οὐδεμίαν ἐξήγησιν εἰς τὸ ὄνειρόν μου.

Ἀρχαιοποιός.

Καὶ ἐγὼ προσέτι εἶδον τοιοῦτον· καὶ εὐρίσκομαι εἰς πλῆρη ἀθημονίαν, μὴ δυνάμενος νὰ δώσω εἰς αὐτὸ καμμίαν ἐξήγησιν. Μήπως γνωρίζεις, Ἰωσήφ, νὰ ἐξηγήσης αὐτά;

Ἰωσήφ

Μήπως φίλοι μου, αἱ ἐξηγήσεις αὐτῶν δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸν Θεόν; διηγηθῆτε αὐτὰ εἰς ἐμὲ καὶ ἐλπίζετε εἰς τὸν Ἰψιστον.

Ἀρχαιονοχός.

Ἴδου λοιπὸν τὸ ἐμὸν, εἶδον ἀμπελὸν τινα κειμένην ἔμπροσθέν μου, καὶ ἐν αὐτῇ ὑπῆρχον τρεῖς κλάδοι, ἐφάνετο δὲ ὡς νὰ ἐβλάστανε, τὰ δὲ ἔσθη τῆς ἀνῆρχοντο ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὡς καὶ οἱ βότρυες, οἵτινες εἶχον ὠριμάσαι πλέον. Συνάμα δὲ ἐκράτουν ἀνὰ χεῖρας τὸ ποτήριον τοῦ Φαραῶ· κατόπιν ἔλαβον μερικὰ σταφύλια, ἅτινα ἔθλιψα εἰς τὸ αὐτὸ ποτήριον, ὅπερ εἶτα προσέφερον εἰς τὸν Φαραῶ, ἵνα ἐξ αὐτοῦ πῖρ.

Ἰωσήφ. (μετὰ μικρόν)

Ἴδου λοιπὸν ἡ ἐξήγησίς του· οἱ τρεῖς κλάδοι δηλοῦσιν, ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας θέλει ἀποκαταστηθῆς εἰς τὴν προτέραν θέσιν σου, καὶ θέλεις διδῆ καὶ αὐθις τὸ ποτήριον εἰς τὸν Κύριόν σου, ὡς καὶ πρότερον.— Ἄλλ' ὅμως παρακκλώτε, ὦ φίλε, ὅταν ἐξέλθῃ ἔχε καὶ ἐμὲ

κατὰ νοῦν σου. Δειξίτι παρκακλώ. ἔλθεις εἰς ἐμέ, καὶ ἀνάφερε προσέτι περὶ ἐμοῦ εἰς τὴν Α. Μ. Φαραῶ, ὅτι εἶμαι ἀθῶος. Διότι μάθε τῇ ἀληθείᾳ ὅτι ἐκλάπην ἀπὸ τὴν γῆν τῶν Ἑβραίων καὶ ἐδῶ πάλιν τιποτε δὲν ἔκαμον, ὥστε νὰ μὲ βίψωσιν εἰς αὐτὸν ἐδῶ τὸν ἔθην.

Ἄρχιουνοχόος.

Ἄρκει μόνον, νὰ ἐξέλθω.

Ἄρχισιτοποιός.

Ἄκουσον παρκακλώ σε Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐμέν.

Ἰωσήφ

Ἄομίλει φιλε, σὲ ἀκροάζομαι

Ἄρχισιτοποιός.

Ἴδου· εἶδον ὅτι εἶχον τρία κἀνίστρα δικτιωτὰ, ἅτινα ἐκράτουν εἰς τὴν κεφαλὴν μου· τὸ ἀνώτερον ὅμως κἀνίστρον περιεῖχεν ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη τῶν φαγητῶν τοῦ Φαραῶ, πλασμένα διὰ τῆς τέχνης μου. Τὰ δὲ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἤρχοντο καὶ ἔτρωγον αὐτὰ

Ἰωσήφ (μετὰ μικρὸν)

Ἄκουσον φιλε, καὶ μὴ λυπηθῆς διὰ τὸ δυστύχημα, ὅπερ μέλλει νὰ σ' ἀκολουθήσῃ! Τὰ τρία κἀνίστρα δηλοῦσι τρεῖς ἡμέρας. Τὰ δὲ φαγητὰ τὰ ὅποια σὺ ἐκράτης εἰς τὴν κεφαλὴν σου, καὶ ἤρχοντο καὶ ἔτρωγον τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, δηλοῦσιν ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας θέλει σὲ κρεμάσει ὁ Φαραῶ· τὰ δὲ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, θὰ ἐλθῶσι νὰ καταφάγῳσι τὰς σάρκας σου.

Ἄρχιουνοχόος (ἰδίᾳ.)

Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, τελοῦνται καὶ τὰ γενέθλια τοῦ Φαραῶ.

Ἄρχισιτοποιός (κατηφῆς)

ὦ Θεέ μου! Μετὰ τρεῖς ἡμέρας.....

ΣΙΚΙΗΝΗ ἩΪ.

«Οἱ αὐτοὶ καὶ φύλακες ἐν τῇ εἰσόδῳ».

Φύλαξ.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. Φαραῶ Ἰσχυροῦ βασιλέως

ἀπάσης τῆς Αἰγύπτου, διατάσσονται οἱ ἀρχιοινοχός καὶ ἀρχισιτοποιός νὰ μᾶς ἀκολουθήσωσιν· ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος κηρύσσεται ἀθῶος καὶ λαμβάνει τὴν πρῶτην αὐτοῦ ὑπερησίαν.

Ἰωσήφ (ἰδίᾳ).

Εὐχαριστῶ σοι, ὦ Κύριε, διὰ τὴν δύναμιν ἣν μοι ἔδωκας, καὶ ἐξήγησας τὰ ἐνύπνια αὐτῶν.

Φύλαξ.

Ὁ δὲ δεύτερος ἀπαγχονισθήσεται ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν γενεθλίων τοῦ βασιλέως Φαραώ.

Ἀρχιοινοχός

Χαίρε, ὦ φίλτατε. Ἰωσήφ, χαίρε, καὶ ἔλπιζε εἰς τὴν ἀθωότητά σου!

Ἰωσήφ

Ὑγίαινε, ὑγίαινε περιπόθητέ μοι φίλε!

ἀρχισιτοπ. (ἐναγκαλιζόμενος τὸν Ἰωσήφ).

Φίλοι Χαίρετε (πρὸς ἀμφότερους), καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ, ἐάν δὲ, ὦ Ἰωσήφ, δὲν ξαναἰδοθῶμεν.....

Ἰωσήφ

Ἐλπιζε φίλε, ἐλπιζε εἰς μέλλουσαν ζωὴν καὶ κρίσιν.—
(ἀπομακρύνονται) ζήτησον παρὰ τοῦ Θεοῦ μετάνοιαν.

ἀρχισιτοπ. (κλαίων)

Ὑγίαινε, ὦ ἀγαθὲ Ἰωσήφ, καὶ προσεύχου ὑπὲρ ἐμοῦ!
Κύριε συγχώρει με!

(τοὺς ἀπαγάγουσι καὶ ἀναχωροῦσι)

Ἰωσήφ (μόνος)

Ὁ τάλας! μὲ ποίαν θείαν πράοτητα βαίνει πρὸς τὸ τέρας τῆς ζωῆς του! Καὶ ἐν τούτοις ἐλπίζει πρὸς σέ, ὦ Κύριε, Ἄλλ' ὑπάρχει ἀνώτερον ὄν σου Κύριε, ὅπερ νὰ ἐπιχέῃ βάλσαμον παρηγορίας ἐν τισαύταις τεθλιμμέναις καρδίαις; Ὁ δυστυχὴς, καὶ κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμὰς βαίνων πρὸς τὴν ἀγχόνην παραγγέλλει μοι, ὅπως προσευχθῶ ὑπὲρ αὐτοῦ! Ναι! καὶ πρέπει νὰ προ-

σευχηθῶ ὑπὲρ αὐτοῦ! δότι παρὰ ἱεροῦ καθήκοντος εἰς τοῦτο προσκαλοῦμαι! Ὁ ἀτυχὴς ἀπαγχονισθήσεται ἐν τῇ δημοσίᾳ πλατείᾳ τῆς πόλεως κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν γενεθλίων τοῦ Φαραῶ! Ἀπαγχονισθήσεται κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν οἱ πάντες θὰ ἀλλάσσονται, καθ' ἣν οἱ πάντες κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν θὰ ἐυρταζῶσι τὴν γενέθλιον ἐορτὴν! Καὶ ἐνῶ εἰς τοιαύτην χαρὰν θὰ εὐρίσκεται ἡ πόλις, ὁ δυστυχὴς κατασταθήσεται παίγιον αὐτῶν, ὄργανον ἐν ταῖς διασκεδάσεσι καὶ εὐωχίαις αὐτῶν! Περιφρονοῦσι τὸ σῶμα, τὴν ψυχὴν, τὸ πλάσμα σου, ὦ Κύριε, σὲ! τὸν Δημιουργὸν τοῦ παντός!— Θεωροῦσιν αὐτὸν μηδὲν ἐνώπιόν των, καὶ ἐνῶ τῷ ἀφριῶσι τὸ πολυτιμώτερον αὐτοῦ δῶρον, τὴν ζωὴν, ἣν δὲν δύνανται νὰ ἀποδώσωσι, τὸν ἔχουσι ἐνώπιόν των, καὶ τὸν θεωροῦσι ὡς χαμερπῆ, ὡς στυγερόν, ὡς ἀνάξιον νὰ ὑπάρχη πλέον ἐν τῇ ζωῇ!— Θεέ μου, εἰς ποίαν πλάνην καὶ ἄσωτειαν τὸ πλάσμα σου εὐρίσκεται.

Ἐνῶ τοῦναντίον ἔπρεπε νὰ εὐχαριστῆ ἐκ βάθους καρδίας σὲ, τὸν ἄψαυτον τὴν φύσιν κτίσαντα! Ἄλλ' ἄς γονυπετήσω ἔμπροσθεν σου, τοῦ Ἁγίου καὶ Κυρίου πατρός μου, ὅπως προσευχηθῶ, ὑπὲρ τοῦ δυστήνου ἐκείνου (γονυπετεῖ)— Κύριε! Σὺ ὅς τὰ πανθ' ὄρας, καὶ πανταχοῦ παρῶν εἶ, ἐν οἰαδήποτε ὥρᾳ ἡμέρας τε καὶ νυκτός, σὺ ὁ τὸν ἥλιον ἀνατέλλων ἐπὶ πονηρῶν καὶ ἀγαθῶν, καὶ βρέγων ἐπὶ δικαίων καὶ ἀδίκων, σὺ ὁ ἐξ ὕψους τοὺς μετανῶντας συγχωρῶν, συγχώρησον ἐμὲ, καὶ τὸν δύστηνον τοῦτον, ὅστις ἐντὸς ὀλίγου φθάνει πρὸς σέ, αἰτῶν σοι μετάνεικν διὰ τὰ ἁμαρτήματά του, καὶ κατασταθήσεται τροφὴ τῶν πετεινῶν σου! Naί Κύριε! συγχώρει αὐτὸν ἐξ ὕψους!

ΜΕΤΑΛΛΑΓΗ

(Ἡ σκηνὴ πρὸς τὴν πολυτελεστάτην τράπεζαν ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τοῦ Φαραῶ, ὅστις κάθηται ἐν τῷ μέσῳ εἰς τὸν θρόνον του, πέριξ δ' αὐτοῦ διάφοροι συνδικτυμῶνες

καὶ αὐλικοί, διζιά καὶ ἀριστερὰ στρατιῶται. πλαγίως δὲ ὁ ἀρχιονοχός αὐτοῦ. Ἡ μουσικὴ παιανίζει).

Εἰς συνδαιτυμῶν

Προπίνω εἰς ὑγίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ἀνδρειοτάτου ἀπάσης τῆς Αἰγύπτου βασιλέως Φαραῶ.

Πάντες

Εἰς ὑγίαν τοῦ ἀνακτος καὶ ἀρχοντος ἀπάσης τῆς Αἰγύπτου Φαραῶ.

Οἱ στρατιῶται

Δόξα τῷ Φαραῶ!

Συνδαιτυμῶν

Ἄλλὰ πρὸς τί ὦ ἀναξ, ἴστασθε σιωπηλῶς;

Φαραῶ

Εὐγενεῖς ἰππῶται καὶ αὐλικοί. ἀκροσθῆτε, τὸ αἷτιον τῆς μελαγχολίας μου! Κατὰ τὴν νύκτα ταύτην ἐνυπνιάσθη ἐνύπνια δεινά, ἅτινα μοι ἐτάραξαν μεγάλως τὴν ἡσυχίαν, καὶ διὰ τοῦτο λοιπὸν ἴσταμαι ὡς μὲ βλέπετε κατηφῆς καὶ ὄλωσ λυπημένος!

Συνδαιτυμῶν.

Καὶ δὲν προσκαλέσατε, ὦ ἀρχων, ἐξηγητάς;

Φαραῶ.

Εἰς μάτην προσεκάλεσα πλείστους ὄσους, ἀλλ' ἀδύνητον ἐστάθη, ὅπως τύχῃσι τῆς λύσεώς των!

Συνδαιτυμῶν.

Οἱ δὲ μάγοι σας, τί ἀπεφάνθησαν;

Φαραῶ

Δυστυχῶς οὔτε καὶ αὐτοὶ ἠδυνήθησαν νὰ δώσωσι λύσιν τινε. Καὶ ἔνεκεν τούτου εἰρήσκονται εἰς τὰς φυλακάς.

Αρχιονοχός (ἰδίᾳ)

Ταύτην μόνον τὴν στιγμὴν ἐνεθυμήθην τὸ παῖσιμα μου. Ἴδου καιρὸς ἀρμόδιος πρὸς ἀπελευθέρωσιν καὶ τοῦ Ἰωσήφ. Αὐτὸς μόνος θὰ δυνηθῆ νὰ ἐξηγήσῃ αὐτά· ὡς κάμω λοιπὸν λόγον εἰς τὸν βασιλέα περὶ αὐτοῦ. (Τῷ

βασιλεί). Μοι ἐπιτρέπει ἡ Υ. Μ. νὰ ὁμιλήσω πρὸς αὐτόν;

Φρασὼ

Ἐλευθέρως ὁμιλεῖ. Ἄλλὰ προσοχὴν εἰς τὰ ῥητά σου, ἵνα μὴ μ' ἀνησυχήσης

Ἀρχαιονοχῶς

Νομίζω, ὅτι ἡ Α. Ε. ζητεῖ ἐξηγητὰς, τῶν αὐτοῦ ἐνουπνίων;

Φρασὼ

Μάλιστα! Μήπως δὲν τὸ γνωρίζεις; (χαμογελῶν)
Ἄομιλεῖ λοιπὸν, τί θέλεις;

Ἀρχαιονοχῶς

Καθ' ἣν περίστασιν εὐρισκόμεν ἐἰς τὰς φυλακὰς ἐγὼ καὶ ὁ ἀρχισιτοποιὸς τῆς Υ. Μ. ὠνειρεύθημεν. Μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ δώσωμεν ἐξήγησιν οὐδεμίαν εἰς αὐτὰ, εὐρισκόμεθα τὴν ἐπομένην κατηρεῖς καὶ λυπημένοι. Τότε διηγήθημεν αὐτὰ εἰς τὸν Ἰωσήφ, ὅστις θεῖα δυνάμει ἐξήγησεν αὐτὰ, ὧν καὶ αἱ λύσεις ἐγένοντο ἀληθεῖς. — Ἦτοι ἐκεῖνος μὲν ἐκρεμάσθη, ὡς εἶχεν εἶπει εἰς αὐτόν ὁ Ἰωσήφ, ἐγὼ δὲ ἀπεκατεστάθην εἰς τὴν πρότεραν ὑπηρεσίαν μου.

Φρασὼ

Λοιπὸν τί λέγεις; θὰ δυναθῇ νὰ ἐξηγήσῃ καὶ τὰ ἐμὰ;

Ἀρχαιονοχῶς

Ἐλπίζω Κύριε, διότι ἐξηγεῖ αὐτὰ μὲ τὴν βουήθειαν τοῦ Θεοῦ.

Συνῳαυτιμῶν

Προσκαλέσατε λοιπὸν αὐτόν μεγαλειότατε! καὶ ὡς ἀκούωμεν καὶ ἡμεῖς, ἴσως δυναθῇ καὶ ἐξηγήσῃ αὐτὰ.

Φρασὼ

Ἔστω! Δύο στρατιῶται ἄς ὀδηγήσωσιν τὸν Ἰωσήφ ἐνταῦθα! — (ἄνωχωροῦσι δύο.)

Ἀρχαιονοχόος

Ἐλπίζατε κύριε! καὶ θὰ δυνηθῆ. ὁ Ἰωσήφ νὰ ἐξηγήσῃ αὐτά.

Φαραώ

Ἄλλὰ... δὲν πιστεύω εὐγενεῖς μου, νὰ φέρῃ καὶ αὐτὸς οὐδεμίαν λύσιν. Διότι τόσο μάγοι, δὲν ἠδυνήθησαν, πόσον μᾶλλον αὐτός.

Συνδαιτυμ.

Τέλος ἂς ἴδωμεν καὶ αὐτὸν τί θέλει ἀποφανθῆ.

ΣΚΗΝΗ II. 4. οἱ αὐτοὶ καὶ Ἰωσήφ.

Ἰωσήφ (μετὰ σεβασμοῦ).

Ἰπέκουσα εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Υ. Μ.

Φαραώ.

Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ αἷτιον τῆς προσκλήσεώς σου! Δύνασαι σὺ νὰ δώσῃς ἐξηγήσεις εἰς δύο ἐνόπνια;

Ἰωσήφ

Διηγηθήτω ἡ Α. Ε. ταῦτα εἰς ἐμὲ, καὶ ἐλπίζω ὅτι σὺν τῇ βοήθειᾳ τοῦ Θεοῦ, θέλω δυνηθῆ νὰ δώσω τὰς ἀρμοδίως ἐξηγήσεις εἰς αὐτά! Διότι τοῦτο Μεγαλειότατε ἀνήκει εἰς τὸν Θεόν, καὶ οὐχὶ εἰς ἐμέ.

Φαραώ.

Ἀφράσθητι λοιπὸν. Εἶδον ὅτι ἰστάμην πλησίον ἐνὸς ποταμοῦ. Συγχρόνως ἐρήνησαν ἐπὶ τὰ δαμάλια εὐμορφα καὶ παχέα, ἅτινα ἀνήρχοντο τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἔβρασκον εἰς τὸ ἐκεῖ πλησίον εὐρισκόμενον λιβάδιον. κατόπιν αὐτῶν ἄλλα ἐπὶ ἀνήρχοντο οὐχὶ ὅμως ὡς τὰ πρῶην, ἀλλὰ τοῦναντίον, ἄσχημα καὶ κατὰξηρα. ἅτινα ἴσταντο πλησίον τῶν πρώτων, καὶ τὰ ὅποια κατέφαγον τὰ πρῶτα τούτ' ἔστιν τὰ εὐμορφα καὶ παχέα. — Ἐκ δευτέρου κοιμηθεῖς ὠνειρεύθην καὶ αὐθις. — Ἐπὶ τὰ ἀστάγια παχέα καὶ καλὰ ἀνήρχοντο ἀπὸ τὸν αὐτὸν κορμόν. Κατόπιν αὐτῶν ἄλλα ἐπὶ ἀστάγια λεπτὰ καὶ ξηρὰ ἐφύτρωναν ἐπὶ τῶν πρώτων, ἅτινα ξηρὰ κατέφαγον τὰ πρῶτα ἤτοι τὰ παχέα καὶ μεστά. — Ἦδη λοιπὸν ἐνόησας,

σκέφθητι, καὶ δὸς εἰς ἐμὲ τὰς ἀρμυδίας ἐξηγήσεις ὡς προηγουμένως εἶπας.

Ἰωσήφ. (μετὰ σκέψιν)

Τὰ ἐνούπνια Μεγαλειότατε, ἅτινα εἶδατε δὲν εἶναι δύο ἀλλ' ἓν. Καὶ ἡ ἀπόδειξις ὡς καὶ αἱ λύσεις αὐτῶν ἰδού.—Ὁ Πάνσοφος Θεὸς, ἔδειξεν εἰς τὴν Υ. Μ. τί μέλλει νὰ κάμῃ.—Τὰ ἑπτὰ δαμάλια τὰ καλὰ εἶναι ἑπτὰ χρόνοι· καὶ τὰ ἑπτὰ ἀστάγια τὰ καλὰ εἶναι πάλιν ἑπτὰ χρόνοι.—Τὰ δὲ ἑπτὰ δαμάλια τὰ λεπτὰ καὶ ἀσχημα τὰ ὅπουτ' ἀνέβαινον κατόπιν αὐτῶν, εἶναι ἑπτὰ χρόνοι· τὰ δὲ ἑπτὰ πάλιν ἀστάγια τὰ ἀμυστα, καὶ ξηρὰ, θέλουν εἶσθαι ἑπτὰ χρόνοι σιτοδείας.—Ἰδού λοιπὸν Μεγαλειότατε, ὁ Θεὸς ἔδειξεν εἰς ὑμᾶς τί μέλλετε νὰ κάμητε.....

Ἀρχιερονοχός (ἰδίᾳ),

Ἄληθῶς ὁ Θεὸς ὑπάρχει μετ' αὐτοῦ.

Ἰωσήφ.

Καὶ ἰδού ἔρχονται ἑπτὰ χρόνοι μεγάλης ἀφθονίας εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· καὶ μετὰ τούτους θέλουν ἐπανελθεῖν ἑπτὰ χρόνοι ἀφορίας· ὅλη δὲ ἡ ἀφθονία θέλει λησμονηθῆ εἰς τὴν γῆν. Ἐνεκεν δὲ τῆς μελλούσης ταύτης σιτοδείας, δὲν θέλει γνωρισθῆ ἡ ἀφθονία, καθότι θέλει συμβῆ βραβεῖς καὶ σφοδρά.

Φαραώ.

Πολὺ καλὰ Ἰωσήφ, ἀλλὰ πρὸς τί, ἐδευτερώθη τὸ ὄνειρον;

Ἰωσήφ

Τὸ ὄνειρον ἐδευτερώθη Μεγαλειότατε, διότι δηλοῖ, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἀπεφασίσθη πλέον παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅπερ καὶ θέλει ἐκτελεσθῆ.

Φαραώ.

Ἄπεφασίσθη εἶπας; Τότε λοιπὸν, τί μέλλει νὰ πράξωμεν;

Ἰωσήφ

Ἀκούσατε λοιπὸν Μεγαλειότατε! Ἄς προβλέψῃ τώρα ἡ Α. Ε. ἄνθρωπον συνετὸν καὶ φρόνιμον, ἵνα καταστήσῃ αὐτὸν ἐφ' ἀπάσῃ τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου ἐπιστάτην, ὅστις θέλει ἐναποταμιεύσει τὸ πέμπτον τοῦ σίτου, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀφθονίας· καὶ ὅστις θέλει χρησιμεύσει διὰ τοὺς ἑπτὰ χρόνους τῆς σιτοδείας. — Ἡ ἀρμοδια λοιπὸν λύσις τῶν ἐνυπνίων σας, αὕτη ἦτο, Μεγαλειότατε! Τώρα εἰς ὑμᾶς μένει νὰ ἐκλέξητε τὸ καλὸν ἢ τὸ κακόν.

Φαραώ. (πρὸς τοὺς συνδαιτυμόνας)

Καὶ ποῦ δυνάμεθα φίλοι μου, νὰ εὐρωμεν ἄνθρωπον συνετώτερον καὶ φρονιμώτερον τούτου, εἰς τοῦ ὁποίου καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ νὰ ὑπάρχῃ;

Αὐλεκοί.

Ὅπως προσταζήτε, ὦ ἄρχων!

Φαραώ (τῷ Ἰωσήφ).

Ἐπειδὴ Ἰωσήφ ὁ Θεὸς σοὶ εἰδείξεν ὄλα ταῦτα, καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος συνετώτερος καὶ φρονιμώτερος σοῦ, σὺ λοιπὸν ἐκ τοῦ νῦν θὰ ἦσιν κύριος τῆς οἰκίας μου· καὶ εἰς τὸν λόγον τοῦ στόματός σου θέλει ὑπακούει ἅπας ὁ λαός μου· καὶ μόνον κατὰ τὸν θρόνον θέλω εἰσβαῖ ἀνώτερός σου. Ἐγὼ εἶμι ὁ Φαραώ, καὶ χωρὶς σοῦ, οὐδεὶς δὲν θέλει σηκώσει τὴν χεῖρα τοῦ ἢ τὴν πόδα τοῦ εἰς ἅπασαν τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἰδοὺ (ἐξάγει τὸ δακτύλιόν του, ὅπερ θέτει ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Ἰωσήφ, καὶ τὸ χρυσοῦν αὐτοῦ περιδέξαιον, ὅπερ θέτει εἰς τὸν λαιμὸν αὐτοῦ).—Φίλοι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ὁ Ἰωσήφ θεωρεῖται καὶ κηρύσσεται κύριος τῆς οἰκίας μου, ὡς καὶ ἀπάσης τῆς Αἰγύπτου· θαλαμηπόλοι ὠδηγήσατε τὸν κύριον καὶ ἄρχοντά σας ἐν τοῖς δωματίοις μου, καὶ ἐγγχειρήσατε αὐτῷ βύσσινά φορέματα, κρᾶνος ξίφος καὶ λοιπὰ ἀρμόζοντα πρὸς βασιλέα· καλύψατε αὐτὸν προσέτι διὰ τῆς ἐρυθρᾶς χλαμίδος, καὶ ἐκ τοῦ νῦν θεωρήσατε αὐτὸν

βασιλέεσ σας· εἰς δὲ τὸν παρκαοῦσαντα τὴν βασιλικὴν ταύτην διαταγὴν, ὡς καὶ ἀξιώματα αὐτοῦ, καταδικασθήσεται κατὰ τὸν Νόμον εἰς θάνατον.

Ἄπαντες μετὰ χαρᾶς

Ἰπακούωμεν αὐτῷ ὡς βασιλεῖ. Ὁ δὲ παραβάτης τῶν βασιλικῶν διαταγῶν - εἰς θάνατον!

Ἰωσήφ.

Δόξα τῷ ἄνακτι Φαραῶ, ἀρχοντι ἀπάσης τῆς Αἰγύπτου!

Ἄπαντες.

Δόξα τῷ ἄνακτι Φαραῶ, ἀρχοντι ἀπάσης τῆς Αἰγύπτου.

Φαραῶ.

Ζήτη εἰς τὸν Ἰωσήφ!

Ἄπαντες.

Ζήτη!.....Ζήτη!.....

(Ἡγουμένου τοῦ Ἰωσήφ, πίπτει ἡ αὐλαίξ).

Τέλος τῆς Γ' πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ Δ'.

Κεκμηνὴ 13.

(Ἡ σκηνὴ παριστάει Μέγαρον τοῦ Φαραῶ· δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ πολυτελέσταται τράπεζαι μετὰ ἐδρῶν. καθύπαικται ὁ Φαραῶ καὶ Ἰωσήφ, εἶτα ὑπηρέτης, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ.)

Φαραῶ

Ἀληθῶς, ὦ Ἰωσήφ εἶπας! Αἱ ἐρμηνεύσεις τῶν ὀνειρών, ἃς πρὸς με ἔδωκας, ἔβησαν ἀληθεῖς. Ἡ καρποφορία ἐγένετο· καὶ ἤδη ἐπανήλθεν ἡ σιτοδεία.

Ἰωσήφ.

Ἄλλ' ἐνθυμείσθε, ὦ ἄναξ, ὅτε σὺς ἔλεγον, ὅτι ὁ Θεὸς τὸ

τοιούτον ἀπεράσισε. τὰ δύο ἐνούπνια, ἅτινα πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἐπεμψεν, ἐδήλουν τὸ πρακτέον.

Φαράω.

Συγχιρῶ σοι. Ἰωσήφ, ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν Θεὸν πίστη σου. Ὁ Κύριος εἶ μετὰ σοῦ. Ἄλλ' ἤδη οὐδένα φόβον ἔχομεν, καθότι ἅπας ὁ σίτος ἐστὶ πλέον ἐναποταμειούμενος. Δὲν ἔχει οὕτω, Ἰωσήφ;

Ἰωσήφ.

Καὶ ἀμφιβάλλει ἡ Υ'. Μ περὶ τούτου; Διότι ὄχι μόνον τὴν γῆν μὲς δυνάμεθα νὰ σώσωμεν, ἀλλὰ καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὰ περιχωρᾷ αὐτῆς!

ΣΤΙΣ ΠΡΩΤΗ 16 εἰς αὐτοὺς καὶ ὑπηρέτης.

Ῥοπηρέτης

Ἄνθρωποι, φαρτηγὰ ὀδηγοῦντες ζῶα, ἀφίχθησαν πρὸ πολλοῦ καὶ αἰτούσι τροφάς.

Φαράω

Ἰωσήφ, σύγγνωθι! Μεταβίβω εἰς τὰ δωμάτια μου. Περιποιήθητι τοὺς ξένους, καὶ δὸς αὐτοῖς τροφάς! (ἀναχωρεῖ).

Ἰωσήφ.

Διὰ τροφὰς αὐτοὶ ἔρχονται;

Ῥοπηρέτης.

Μάλιστα, ὦ ἄρχων!

Ἰωσήφ.

Πόθεν ἔρχονται, σοὶ εἶπον;

Ῥοπηρέτης

Ἐκ τῆς γῆς Χαναάν.

Ἰωσήφ (ἔντρομος).

Ἐκ τῆς γῆς Χαναάν εἶπας; Καὶ περὶ τοὺς πόσους εἶναι;

Ῥοπηρέτης.

Ἄν δὲν μ' ἀπατᾷ ὁ ὀφθαλμὸς περὶ τοὺς ὀκτὼ, ἢ δέκα.

Ἰωσήφ (ὁμοίως).

Περὶ τοὺς ὀκτὼ ἢ δέκα; (ἰδίᾳ) Θεέ μου! Μήπως;

Εἷσαζον αὐτοὺς ἐδῶ, ταχέως.—⁷Ω Θεέ μου νὰ ᾔνε αὐτοὶ ἄρα γς;

Ἐπηρέτης (ιδίᾳ).

Ποῦ βλέπω ἐταράχθη ὁ αὐθέντης (φεύγει).

ΣΚΗΝΗ 17. Ἰωσήφ μόνος.

⁷Ω Θεέ μου! ἐὰν ᾔνε αὐτοί; Δός μοι ὑπομονήν, ὅπως ἀκροασθῶ καὶ φιλοξενήσω αὐτούς! Ἐὰν ἡδυνάμην νὰ πληροφορηθῶ παρ' αὐτῶν, ἂν ζῆ ὁ ἀτυχῆς πατήρ!—⁷Ω δύστηνε πάτερ! ἐὰν ζῆς! Καὶ ἐγνωρίζεις πρὸς ποῖον τοὺς υἱούς σου στέλλεις; ⁷Ω Θεέ μου! Τότ' ἀναμφιβόλως θ' ἀπέθνησκεν ἐκ χαρᾶς!—Τίνι τῷ ὄντι νὰ φερθῶ πρὸς αὐτούς, καὶ ἐγὼ ἀγνοῶ! ἀλλὰ δέκα μόνον, ὁ δὲ ἕτερος τί ἐγένετο;—Δώδεκα ἀδελφοὶ ἐσμὲν, καὶ τώρα μόνον δέκα πρὸς με φέρωνται. Μήπως;...καί... ⁷Ω Θεέ μου! ἀγνῶ τί νὰ ὑποθέσω. Πρέπει ἄρα γι νὰ φανερωθῶ εἰς αὐτούς, ὅτι ζῶ εἰσέτι;—Πλὴν, σὺ, ναί, σὺ μόνον, ὦ Πολυεύσπλαγχνε Κύριε, ὠδήγησόν με τί νὰ πράξω!—Πρέπει νὰ φερθῶ πρὸς αὐτούς ἡδῆ, ὡς ἐκείνι πρὸς με;—⁷Ὁχι, ὄχι ποτέ!—⁸Ἀγάπα τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόνο. Δὲν πρέπει προσέτι νὰ φανερωθῶ εἰς αὐτούς!

Ὁ ἀποστολὴν ὅτι δὲν εἶδον πού αὐτούς, θὰ προσποιηθῶ, ὅτι δὲν τοὺς γνωρίζω!—Καί...⁹ Ἀλλὰ, πρέπει, ὦ Θεέ μου, νὰ τιμωρηθῶσι διὰ τὸ ἐγκλημά των; (φωνὴ ἔξωθεν).—Εἰσέλθετε, εἰσέλθετε Κύριοι!

Ἰωσήφ.

⁷Ω! ἔρχονται! Δός μοι ὑπομονήν, ὦ Θεέ μου, ἵνα ξενίσω αὐτούς, καὶ προσευθῶσι καὶ πάλιν πρὸς τὸν δυστυχῆ ἡμῶν πατέρα, καὶ δώσωσιν αὐτῷ τὰς αἰτουμένας τροφάς!

ΣΚΗΝΗ 18.

¹Ἰωσήφ, (καὶ οἱ δέκα ἀδελφοὶ του, προσκυνοῦσιν ἐδαφιαίως.)

²Ἰωσήφ. (ἤττον ἀποτόμως) (κάθηται).

Πόθεν ἔρχεσθε;

Οἱ ἀδελφοί.

Ἐκ τῆς γῆς Χαναάν, οἱ δούλοι σου αὐθέντα!

Ἰωσήφ.

Πρὸς τί ἤλθατε;

Δύο τῶν ἀδελφῶν.

Ἴνα ἀγοράσωμεν τροφὰς οἱ δούλοι σου!

Ἰωσήφ (ὡσεὶ ἔντρομος).

Διὰ νὰ ἀγοράσητε τροφὰς εἴπατε; Ἄθλιοι!— Πλὴν σεῖς εἴσθε κατὰσκοποι. Ἦλθατε ἐδῶ οὐχὶ διὰ τροφὰς, ἀλλὰ ἵνα κατασκοπεύσητε τὰ μέλη τοῦ τόπου.!

Οἱ ἀδελφοί.

Ὅχι Κύριε! Οἱ δούλοι σου δὲν εἶναι κατὰσκοποι!

Ἰούδας

Ἦλθομεν, ἵνα μόνον καὶ μόνον τροφὰς ἀγοράσωμεν, ὧ ἄρχων καὶ κατόπιν ἀπέλθωμεν!

Συμεών.

Ὅλοι, ὧ ἄρχων, εἴμεθα υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου.— εἴμεθα ἄνθρωποι καλοὶ, καὶ φιλήσυχοι· οἱ δούλοι σου δὲν εἴμεθα κατὰσκοποι.

Ἰωσήφ.

Ἐψεύδεσθε!— Δὲν εἴσθε σεῖς ἄνθρωποι καλοὶ, ὡς μοὶ λέγετε, ἀλλὰ κατὰσκοποι· καὶ ὡς τοιοῦτοι θὰ τιμωρηθεῖτε κατὰ τὸν Νόμον!

Ζαβουλών.

Οἱ δούλοι σου, ὧ ἄρχων, εἴμεθα δώδεκα ἀδελφοὶ πάντες υἱοὶ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐκ τῆς γῆς Χαναάν. Ὁ νεώτερος πάντων εὐρίσκεται παρὰ τῷ πατρὶ, ὁ δὲ ἕτερος δὲν ὑπάρχει δυστυχῶς...

Ἰωσήφ. (ἰδίᾳ).

Ὁ νεώτερος πάντων, παρὰ τῷ πατρὶ, ὧ νκί, εἶναι αὐτός, εἶναι ὁ Βενιαμίν, ὁ ὁμομήτριος ἀδελφός μου, αὐτὸν τὸν ὁποῖον ὑπὲρ πάντας τοὺς λοιποὺς ἠγάπων! (αὐτοῖς).— Ὁ δὲ ἕτερος δὲν ὑπάρχει εἴπατε;

Ἰουδας.

Μάλιστα, ὦ ἀρχων!

Ἰωσήφ. (ιδίᾳ) Τὸς ἀθλίους! (αὐτοῖς)

Εἶσθε κατάσκοποι σὰς λέγω. δὲν εἶσθε, ὡς μοὶ λέγετε υἱοὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς! Ναι· εἶσθε κατάσκοποι!

Ἡ ἅντες.

Πλὴν, ὦ ἀρχων!

Ἰωσήφ

Σιωποὶ, ὦ θλιτοὶ!—Ψεύδεσθε· Ναι· Ἄγνοεῖτε, ὅτι κρατῶ εἰς τὰς χεῖρας μου, τὴν ζωὴν καὶ θάνατόν σας;—Τολμᾶτε λαιπὸν, νὰ ψεύδησθε ἐνώπιόν μου;—Τολμᾶτε εἰσεῖτε ἀχρεῖτοι, δόλιτοι, συκοφάνται, νὰ μ' ἀπατάτε;—Τολμᾶτε, χαμερπεῖς, εὐτιδανοὶ, ὑποκριταί. νὰ ἴστασθε εἰσέτι ἐνώπιόν μου, καὶ νὰ μοὶ λαλήτε;—Τολμᾶτε νὰ φέρησθε, ἀπατεῶνες, ὡς τὴν ἀθῶαν περιστερὰν ἐνώπιόν μου, καὶ νὰ μοὶ λέγητε, «δὲν εἴμεθα κατάσκοποι, ἀλλ' υἱοὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς,» "Ὡ! μὰ τὸν Φαραῶ. ἐὰν δὲν ὀδηγήσητε πρὸς με τὸν νεώτερον ἀδελφόν σας, οὐδεὶς σωθήσεται. Ναι, οὐδεὶς! μ' ἐννοεῖτε;—Πᾶντες θέλετε γευθῆ τὸ πικρὸν ποτῆριον τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ πυθμένουσ

Ἰουδας

Πλὴν, ὦ ἀρχων! Δὲν εἴμεθα ὡς μᾶς ἐκλαμβάνετε, ἀλλὰ.....

Ἰωσήφ

Αἱ! σιωπή! Εἶσθε κατάσκοποι, σὰς λέγω καὶ πάλιν. Ἐὰν τῷ ὄντι θέλητε νὰ ἀποδείξητε, ὅτι δὲν εἶσθε τοιοῦτοι, ἀλλ' υἱοὶ δώδεκα ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, ἀποστείλτε ἓνα ἐξ ὑμῶν πρὸς τὴν πατρῶαν οἰκίαν, ὅστις ἂς ὀδηγήσει ἐδῶ τὸν ἐλλείποντα καὶ νεώτερον ἀδελφόν σας· σεῖς δὲ ἕωσοῦ ἐπανακάμψῃ ὁ σταλεὶς, θέλετε μένει δέσμιος ἐνείηται εἰς τὰς εἰρητάς. Ὅδηγούντες δὲ τότε πρὸς με ἐκείνον, ἀποδείξουσθε, ὡς υἱοὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς. Εἰ δὲ μὴ, μὴ πράττοντες

οὔτω. αλ—Τότε βεβαίως τί ἄλλο εἶσατε ἢ κατάσκοποι;
Καὶ τοιοῦτοι οὐτως θέλετε ἀνταμειφθῆ πρεπόντως.—
Λοιπὸν φύλακες (φαίνονται τοιοῦτοι) ὠδηγήσατε τοὺς
ξένους τούτους εἰς τὰς φυλακάς, διότι εἶναι κατάσκο-
ποι. Ἀφήσατε ἐξ ὧλων τούτων ἓνα μόνον ἐλευθέρην.—
Σεῖς δὲ νῦν ἐκλέξατε τίς ἔσται αὐτός.

Πάντες.

Πλὴν, ὦ ἀθένητα!..... Δὲν εἴμεθα τοιοῦτοι.....

Ἰωσήφ.

Αἱ!—φύλακες, ἐκτελεσθήτω ἡ διαταγὴ μου!—(οἱ φύ-
λακες ἐκτελοῦσι).

Ἰουδας καὶ Συμεὼν (ἰδίᾳ).

Θεὲ μου! Δικαίως τιμωρούμεθα!—(ἀπαγγάγονται)

ΣΚΗΝΗ 19.

Ἰωσήφ (μόνος καὶ εἶτα ὑπερέτης).

Ἰωσήφ.

᾿Ω Θεὲ μου! πόσον τοὺς ληστούμαι! Καὶ ἐν τούτοις
ὠδηγεῖνται πρὸς τὰς φυλακάς! Πῶς νὰ δυνηθῶ, νὰ
ἀναγνωρισθῶ μὲ αὐτούς; Τίνα τρόπον νὰ τοὺς εἶπω!—
Εἶμαι ἐγὼ Ναὶ· εἶμαι ἐγὼ ὁ ἀδελφός σας, ὁ Ἰωσήφ, τὸν
ὅποιον ἀπιθανόντα πλέον νομίζετε! (Κλαίει) ᾿Ω Θεὲ
μου! Δὸς ἀνακούφην εἰς τὰ δάκρυά μου! Πλὴν θέλω,
ἐπιθυμῶ νὰ δηλώσω αὐτοῖς τὴν ὑπαρξίν μου, ἀλλ' ὦ
Θεὲ μου, δὲν δύναμαι, δὲν δύναμαι νὰ ὁμιλήσω αὐτοῖς
περὶ τῆς τοιαύτης! Ἐὰ δάκρυά μου καταπνίγουσι τὴν
φωνήν μου!—᾿Ω! νὰ ἐπανιδῶ τὸν πατέρα μου, τὸν μόνον
καὶ προσφιλέν ἐκεῖνον γέροντα πατέρα μου! ὦ πάτερ
μου! (κλαίει). ᾿Ω! Σὺ Κύριε, δός μοι δύναμιν, εὐ δός μοι
ἄχος, ὅπως ἀναγνωρισθῶ μὲ αὐτούς, μὲ τὸν πατέρα
μου, μὲ τὸν δούστηνον καὶ ἀτυχῆ ἐκεῖνον γέροντα πατέρα
μου!—Καὶ ὁ Πενιμὴν, ὁ ἐμομήτρις καὶ ἀξιαγάπητός
μοι ἀδελφός, θέλει μὲ ἀναγνωρίσει ἄρα γες;—

(**ΣΚΗΝΗ 20.** ὁ αὐτὸς καὶ ὑπηρέτης).

Ἐπηρετής

Διψήντα! Τὸ δεῖπνον ἑτοιμον, μόνον Ἰμας ἀναμένει.

Ἰωσήφ

Τὸ δεῖπνον! Ναι! ἄγωμεν! (ἰδίᾳ). Πλὴν δὲν πρέπει νὰ μένωσιν οἱ ἀτυχεῖς εἰσέτι ἐν τῇ φυλακῇ, πρέπει νὰ προρευθῶ ἐν αὐτῇ ὅπως δυνηθῶ νὰ περηγορήσω αὐτούς!

(Ἀναχωροῦσι)

Μεταλλαγή

ΣΚΗΝΗ 21.

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ φυλακὴν, ἐνθα τῆδε κἀκεῖσε κάθηνται οἱ 9 μόνον τοῦ Ἰωσήφ ἀδελφοί, εἶτα Ἰωσήφ μετὰ τοῦ ὑπηρέτου).

Συμεὼν.

Ἀληθῶς ἀδελφοί! Ἐνοχοὶ εἴμεθα, καὶ πρεπόντως τιμωρούμεθα.

Ρουβὴν.

Δὲν σὰς ἔλεγον ἐγὼ ἀδελφοί, μὴ ἀμαρτήσωμεν κατὰ τοῦ παιδίου, καὶ σεῖς δὲν μὲ ἤκούετε; Διὰ τοῦτο λοιπὸν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἤδη μᾶς ἐκδικεῖται!

Ἰούδας.

Μάθετε, ἀδελφοί, ὅτι ἡ σκιά τοῦ ἀδίκως παρ' ἡμῶν πωληθέντος ἀδελφοῦ μας Ἰωσήφ, ἐσαεὶ θέλει μᾶς καταδιώκει· διότι ἐπράξαμεν ἔγκλημα στυγερώτατον, πωλήσαντες ἐκεῖνον διὰ.....

Πάντες.

Εἴκοσιν ἀργύρια! ὦ Θεέ μου!

Ἰούδας.

Ναι· διὰ εἴκοσι μόνον καὶ μόνον ἀργύρια.—διὰ χρῆματᾶ, ὦ Θεέ μου!—ἐθεωρήσαμεν αὐτὸν ὡς κτήνος!

(**ΣΚΗΝΗ 22**

Οἱ αὐτοὶ καὶ Ἰωσήφ μετὰ τοῦ ὑπηρέτου του).

(Ἰωσήφ (ἰδίᾳ).

ὦ Θεέ μου! πόσον λυπημένοι εἶναι!—Πῶς τοὺς τύπτει ἡ συνείδησις!— ὦ πόσον τοὺς λυποῦμαι!—

(αὐτοῖς) λοιπὸν, ἀπεφασίσατε! Τί θὰ πράξετε; Ὁὰ ὠδηγήσητε πρὸς με τὸν νεώτερον ἀδελφόν σας;

Ἰούδας.

Πλὴν, ὦ ἀρχων, σοὶ ἐπαναλέγωμεν, ὅτι δὲν εἴμεθα τοιοῦτοι οἱ δούλοι σου! Σαὶ ὠρκίζομεθα ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων! "Ὡ ναὶ Κύριε! Ἄφες ἡμᾶς, ἵνα πορευθῶμεν πρὸς τὸν δυστυχῆ ἡμῶν γέροντα πατέρα, διότι μὴ βλέπων ἡμᾶς ταχέως ἐπιστρέφοντας, δυστυχίει νέαι θέλωσιν ἐπιπέσει κατ' αὐτοῦ!

Συμεῶν.

Καὶ ἔπειτα, ὦ αὐθέντα, ἔχει ἀνάγκην τροφῶν, διὰ τὰ ὑποζύγια!

Πᾶντες

"Ἐλεος Κύριε! ἔλεος!

Ἰωσήφ (συγκινηθεὶς) (ἰδίᾳ).

"Ὡ πόσον οἱ λόγοι οὗτοι μοὶ σπικράττουσι τὴν καρδίαν, ἐκφερόμενοι ὑπὸ τοιούτων χειλέων! "Ὡ Θεέ μου! εἰς πόσῃν λύπῃν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εὐρίσκουμαι! (αὐτοῖς) — "Ἔστω! Σᾶς ὑπακούω! Πράττω ὅτι ὑμεῖς θέλετε! (ἰδίᾳ) Καὶ δύναμαι, ὦ Θεέ μου, νὰ μὴ συγκατανεύσω καὶ δώσω αὐτοῖς ὅ,τι μοὶ ζητοῦσι! — Δύναμαι, ὦ Θεέ μου, νὰ μὴ δώσω αὐτοῖς τὴν ἀπαιτουμένην ἐκείνην ἐλευθερίαν, ἣν σὺ Κύριε, ναὶ· σὺ ὁ τῶν πάντων κτίστης καὶ Δημιουργός, διὰ πάντα θνητῶν ὥρισας; (αὐτοῖς). Λοιπὸν ἀκροασθῆτε τὴν ἀπόφασίν μου! Ἰδοῦ. — "Εἰς ἐξ ὑμῶν θὰ μείνῃ ἐν τῇ φυλακῇ οἱ δὲ λοιποὶ τὰς ἀπαιτουμένας λαβόντες τροφὰς, θὰ ὑπάγητε νὰ φέρετε τὸν νεώτερον ἀδελφόν σας (λαμβάνει τὸν ὑπνρέτην του ἰδίᾳ).

Πλήρωσον τοὺς σάκκους τῶν ἀνθρώπων τούτων ἐκ σίτου, καὶ εἰς ἑκάστου τὸν σάκκον νὰ θέσης καὶ πάλιν τὸ ἀργύριον αὐτοῖς ὅπερ μεθ' ἐχυτῶν φέροντες, ὅα σοὶ δώσωι πρὸς ἐξαγορὰν ἐνοσεῖται τοῦ σίτου).

"Ἦκουσας λοιπὸν, ὅπως σοὶ εἶπον ὅα πράξης.

•**Ῥηρέτης.**

“Ὅπως ἀγαπᾶτε, αὐθέντα! (ἰδίᾳ) Πλὴν νὰ μὴ δύναιμι νὰ ἐννοήσω, τί συμβαίνει μεταξὺ αὐτῶν!

•**Ἰωσήφ**

Λοιπὸν, ὦ ξένοι, ἴδτε τὸν ἐπιτετραμμένον τῶν σιτοβολώνων. Οὗτος θέλει σὰς ὠδηγήσει περὶ τῶν τροφῶν. Εἶτα λαβόντες αὐτὰς, ἀπέλθετε πρὸς τὰ ἴδια, καὶ πρᾶξατε ὅτι σὰς εἶπον. Κατὰ δὲ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας σας, ὁ εἷς ἐξ ὑμῶν θέλει μένει δέσμιος. Φύλακες (ἐμφαινώντωνι τοιοῦτοι) ἄφετε τοὺς ξένους τούτους ἐλευθέρους, πλὴν ἐνός!

•**Ἰούδας.**

Ποῖον ἀπαιτεῖτε ἀθέντα δέσμιον;

•**Ἰωσήφ**

Ἔστω αὐτός! (δεικνύων τὸν Συμεὼν, ὃν καὶ κραιπῶσις εἰ φύλακες, ὁ Ἰωσήφ ἀναχωρεῖ, οἱ ἀδελφοὶ λυπημένοι).

•**Συμεὼν—(ἰδίᾳ)**

Καὶ πρέπει, ὦ Θεέ μου! νὰ τιμωρηθῶ! Ἰδοὺ ἤδη εὐρίσκομαι ἐγὼ μόνος! δέσμιος ὦ Θεέ μου! Πόσον μὲ τυπτεῖ ἡ συνήδεις! Ὅταν ἐνθυμοῦμαι, τὴν τότε παραφοράν μου, ὦ Θεέ μου, δὲν δύναιμι νὰ σταματήσω τὰ δάκρυά μου! (κλαίει).

•**Ἕάντες**

Ἐγίαινε, ἀδελφεὲ ὑγίαινε Συμεὼν!

•**Συμεὼν (δεσμευμένος)**

Ἐγίαινετε ἀδελφοί; ὑγίαινετε (φεύγουσι).

•**Μεταλλαγή.**

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ Μεγάρον τοῦ Φαραῶ, ἐνθα ὑπάρχει ὁ Ἰωσήφ μόνος καὶ λυπημένος, καὶ εἶτα ὑπῆρτη; φέρων ὑπερσίαν. Καὶ κατοπιν Φαραῶ—Σκηνὴ 22.

•**Ἰωσήφ.—(καθήμενος)**

“ὦ! τώρα μόνον ἠδυνήθην νὰ φέρω τέλος!—Ἄραγε θὰ δυνηθῆ νὰ μὲ ἀναγνωρίσῃ ὁ Βενιαμίν;—” ὦ Θεέ

μου! θὰ ἐπανίδω λοιπὸν αὐτὸν ;—Θὰ ἐπανίδω τὴν πατέρα μου ;—θὰ μ' ἀναγνωρίσῃ ἔραγε αὐτός ;—θὰ δυνηθῇ ἐκ τῆς χαρᾶς του, νὰ μ' ὠνομάσῃ καὶ ἐκ δευτέρου μὲ τὸν γλυκὺν ἐκεῖνον τίτλον υἱὸν του :—“Ω! Θεέ μου! πόσον σπαραξικάρδιος θέλει εἶσθαι δι' ἐμὲ καὶ δι' ἐκεῖνον ἡ στιγμή ἐκείνη! “Ω πόσα θερμὰ δάκρυα σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης θέλω ρίψει ἐπὶ τοῦ τρυχήλου του!— “Ω! ποῖα ἀφατος χαρὰ θελεῖ πληρώσῃ τὴν καρδίαν του ;—“Ω! τότε οἱ ὀφθαλμοὶ του θέλουσι μεταβληθῆ εἰς κρήνας ἀναμφιβόλως! “Ω! πόσον γλυκὰ θὰ μὲ ἀσπασθῇ καὶ ἐκ δευτέρου! —Πόσον θέλει μὲ σπίγγει δυνατὰ εἰς τὰς ἀγκάλας του; !—Ἡ στιγμή ἐκείνη θέλει θεωρηθῇ δι' αὐτόν, αἰώνιος ζωὴ χαρᾶς! τὸ πᾶν δι' αὐτόν, θέλει εἶσθαι γλυκὺ καὶ χαρίεν!

Ἡ^α πηρέτης — (διερχόμενος)

Ἰωσήφ

Ἐπραξας, ὡς σοὶ εἶπον Ἐλιέ;

Ἐλιέ

Καὶ ἠδυνάμην νὰ μὴ πράξω, ὅτι ὁ αὐθέντης μου μὲ διέταξε;

Ἰωσήφ

Ἔθεσας τὸ ἀργύριον ἐκάστου καὶ αὐθις εἰς τὸν σάκκον του;

Ἐλιέ

Ὡς ὁ κυρίος μου διέταξε, ἔπραξα.

Ἰωσήφ

Μήπως καὶ σὲ ἐνόησαν;

Ἐλιέ.

Ὅχι Κύριε!

Ἰωσήφ—(ἐγχερόμενος).

Ἐχει κελῶς !—Ἢδῃ ὑπαγε εἰς τὴν ἰπηρεσίαν σου. Καὶ ὅταν ἐπανακάμψωσιν εἰδοποιησάν με ! (ἀναχωρῶν ὁ Ἐλιέ, συναντᾶται μετὰ τοῦ Φαράω, οὗ ποιεῖ σέβας καὶ ἀνοχωρεῖ)—ΣΚΗΝΗ 23—Ἰωσήφ καὶ Φαράω.

Φραζά.

Χαίρε, ὦ ἀγαπητέ μοι Ἰωσήφ!

Ἰωσήφ

Προσκυνῶ Μεγαλειότατε!

Φραζά—(κάθηται).

Οἱ σιτοβολῶνες Πῶς βήνυσιν Ἰωσήφ;

Ἰωσήφ

Θεὶς χάριτι. ὦ κραταιότατε, θέλει ἐπαρκέσει ὁ ἑναποταμιευμένος σῖτος ἔτι περισσότερον τοῦ δέοντος.

Φραζά

Ὁ Θεός, ὦ Ἰωσήφ, σὲ ἐξαπέστειλε πλησίον μου, πρὸς σωτηρίαν τοῦ κράτους μας!—Διότι ἐὰν δὲν εὐρίσκεσο σὺ νὰ ἐρμηνεύσης τὰ ἐνόπνια, ἀναμφιβόλως ὁ ἀπολύμεθα!—Ἀλλὰ δὲν μοι εἶπας ἐξενίσθησαν οἱ ξένοι ἔκκενοι, οὔτινες προχθὲς ἦλθον;

Ἰωσήφ.

Ναί, ὦ ἀναξ, ὡς ἔδει!—Μάθετε δέ, ὦ ἄρχων, ὅτι νέα χαρὰ κατ' αὐτὰς μας ἀναμένει!

Φραζά.

Καὶ πόθεν Ἰωσήφ; Τίς τὴν χαρὰν ταύτην πρὸς ἡμᾶς θέλει ἀποπέμψει;

Ἰωσήφ.

Ὁ Πανάγαθος καὶ Πολυέλεος Θεὸς κραταιότατε!

Ὁ Πατὴρ καὶ Διμιουργὸς ἀπάσης ἐν γένει τῆς φύσεως!—Ὁ Πολυεὐσπλαχνος καὶ Ἄναρχος ἡμῶν πατήρ, ὅστις ἐπιμελεῖται τῶν τέκνων αὐτοῦ, καὶ συγχωρεῖ τοὺς εἰς μετάνοιαν ἐπιστρέφοντας!—Τὸ ἀξιαγάπητον καὶ ἀξιολύβαστον ὑπεράνθρωπον ἐκεῖνο, ὃν, ὅπερ ἀποδίδῃ ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ!

Φραζά—(ἀνίσταται).

Ἔστω Ἰωσήφ!—Ὁπόταν ἔλθῃ ἡ ἀνακμενομένη αὐτῆ χαρὰ, εἰδοποιήσατέ με· θέλω εἶμι ἐν ταῖς δημηκτίαις μου! (ἰδίῳ) τῇ ληθείᾳ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ εἶ—ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔλαβον αὐτὸν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μου, τὰ πάντα

αἴσια βαίνουσιν! Ἰωσὴφ ὑγιάινε! (ἀναχωρεῖ)

Ἰωσήφ.

Ἰγιάινε κραταιότατε!—

ΣΚΗΝΗ 24 Ἰωσήφ καὶ εἶτα Ἐλιέ.

Ἰωσήφ μόνος.

Ἔγω! πόσον θέλει συγχαρεῖ καὶ αὐτὸς ὁπότεν ἴδῃ τὸν πατέρα μου περιπεπτωγμένον ἐν ταῖς ἀγκάλαις μου!

Ἔγω πόσον θέλει χαρῆ, ὁπότεν ἴδῃ τοὺς ἀδελφούς μου νὰ μὲ φιλῶσι, καὶ νὰ μ' ἀποκαλῶσιν ἀδελφόν των;—

Ἄλλὰ πῶς ἤργοπόρησαν νὰ ἔλθωσι;— Μήπως ἄραγε δὲν δώσει εἰς αὐτοὺς τὸν Βενιαμίν; (συγχρόνως φαίνεται ὁ Ἐλιέ).

ΣΚΗΝΗ 25—Ὁ αὐτός, καὶ εἶτα ἀδελφοί.

Ἐλιέ.

Ἄρχων! Οἱ ξένοι ἐκεῖνοι ἐπέστρεψαν! Οὐχὶ οἱ πρότερον μόνον, ἀλλ' ὀδηγοῦντες μεθ' ἐκωτῶν καὶ τῶν νεώτερον ἀδελφόν των, ὡς διέταξας αὐτοὺς νὰ πράξωσι.

Ἰωσήφ.

Θεέ μου!—Τί ἀκούω;—Ἐφεραν λοιπὸν τὸν Βενιαμίν;

Ἄκουσον Ἐλιέ. Εἶδες τὸν νεώτερον αὐτῶν ἀδελφόν;

Ἐλιέ.

Ναὶ Κύριε!—Εἶδον αὐτὸν γλυκύν, καὶ τόσον ὠραῖον, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὸ ἐξαίσιον, κάλλος του!—Ὁμειάζει, ὦ ἄρχων μὲ ὑμᾶς, ναὶ μὲ ὑμᾶς!

Ἰωσήφ—(ἰδίᾳ) (τετραγμένος).

Ἔγω Θεέ μου!—τί ἀκούω;—Εἶναι αὐτός, ναὶ ὁ Βενιαμίν—Ἄκουσον Ἐλιέ, ἐτοίμασον πολυτελεστάτην τράπεζαν, διότι θὰ συμπάγω μετ' αὐτῶν τὴν μεσημβρίαν. Τώρα δὲ ὠδήγησον αὐτοὺς πρὸς με!—Ὅχι, ὄχι μείνον, μίαν στιγμὴν, πλήρωσον προηγουμένως τοὺς σάκκους αὐτῶν ἐκ σίτου, τὸ δὲ ποτήριόν μου τὸ ἔργουρον θέσατε εἰς τὴν σάκκον τοῦ νεωτέρου κατοπίν ὅταν ἀναχωρήσωσι, θὰ σὲ διατάξω νὰ σπεύσης κατοπίν αὐτῶν ὡς κλέπτας, μ' ἐνοεῖς ὡς κλέπτας; ὅτι δῆθεν αὐ-

τοί μοι ἔκλεψαν τὸ ἀργυροῦν ποτήριόν μου! Ἐνόησας
τώρα Ἐλιέ!

Ἐλιέ — (ἰδίᾳ).

(Καὶ νὰ μὴ δύνῃται νὰ ἐνόησω τί συμβαίνει μεταξὺ
αὐτῶν!)—Πολὺ καλὰ, αὐθέντα, θὰ πράξω ὡς μὲ διε-
τάξατε.

Ἰωσήφ

Ἦ Θεέ μου! πλησιάζω νὰ παραφρονήσω ἐκ τῆς χα-
ρᾶς μου!

Ἐλιέ

Νὰ ὀδηγήσω λοιπὸν αὐτοὺς αὐθέντα πρὸς ὑμᾶς.

Ἰωσήφ.

Ναὶ εἷσαζον αὐτούς, καὶ ὡς σοι εἶπον, Ἐλιέ ἤκουσας,
ὡς σοι εἶπον.

Ἐλιέ.

Ἦ πράγω, ἵνα ἐκτελέσω τὰς διαταγὰς σου, Κύριε (φεύγει)

ΣΚΗΝΗ 26—Ἰωσήφ μόνος καὶ εἶτα ἀδελφοί.

Ἰωσήφ.

Ἦ Θεέ μου! Πόσον ἐξαλλος ἐκ χαρᾶς κατέστην!—
Ὅμοιάζει με ἐμέ! Ἦ ναὶ εἶναι αὐτός;—Ὁ Βενιαμίν.

Ἐλιέ.

(ὀδηγῶν τοὺς ἀδελφούς, ἡγουμένου τοῦ Ἰούδα μετὰ
τοῦ Βενιαμίν.

Ἐλιέ.

Μὴ φοβεῖσθε, ὁ Θεός ἐδωκεν θησαυρούς εἰς τοὺς σάκ-
κους ὑμῶν.

Κύριε, ἰδοὺ οὗτοι! (ἀνχωρῶν) (εἰσέρχονται).

Ἰωσήφ — (τεταραγμένος).

Ἦ Θεέ! μου!—Ποσον εἶναι ὄρκατος! γλυκὺς καὶ αὐτός,
καὶ πάντοτε ἀγαθός!

Ἰούδας.

Ἴδετε αὐθέντα τὸν νεώτερον ὑμῶν ἀδελφόν. Ἴδοὺ
αὐτός, ὃν κατόπιν τόσον βρασάνων ἀπεσπασαμεν αὐτὸν
τοῦ δυστήνου καὶ ἀτυχοῦς πατρὸς μας!

Ἰωσήφ.

Ἐργαίνεται λοιπὸν ὁ πατήρ ὑμῶν;

Βενιαμίν.

Ἐργαίνεται, ὦ ἀρχων, ὁ πατήρ ἡμῶν ὁ δούλος σου!

Ἰωσήφ.

Ἐψίστε τί ἀκούω; εὐγιαίνει, ὦ ἀρχων, ὁ πατήρ μου, ἡμῶν ὁ δούλος σου. Θεέ μου! ὁ πατήρ μου, δούλος μου!—Ὡ Κύριε εἰσήκουσας τῆς προσευχῆς μου! (αὐτοῖς)

• Ἐστω εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος παρὰ τοῦ Θεοῦ.

Βενιαμίν.

Εἶθε ὁ Ἐψιστος αὐθέντα, εἰσακουσάει τῆς εὐχῆς σου.

Ἰωσήφ.

Θεέ μου!—Δὲν δύναμαι νὰ κρατηθῶ, δὲν δύναμαι νὰ ὑπομένω ἀκούων αὐτόν, τόσον γλυκὰ νὰ μ' ὀμιλῇ, καὶ νὰ μὲ καλῇ αὐθέντην του! (αὐτοῖς) Οὕτω, λοιπὸν εἶναι ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερος;

Βούδας.

Μάλιστα αὐθέντα! Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἀνοπομῶνως μᾶς αἰτήσατε! Καὶ ἐδεσμεύσατε τὸν ἕνα ἡμῶν ἀδελφόν!

Ἰωσήφ.—(ἰδίᾳ).

Ναί! κρατῶ εἰσέτι δέσμιον τὸν Συμεὼν—Ἐλιέ!

Ἐλιέ.

Διττάξατε Κύριε!

Ἰωσήφ.

Ἀποφυλάκισον τὸν δέσμιον ἐκεῖνον ξένον, καὶ ἀδελφὸν αὐτῶν!

Ἐλιέ.

Ἐπήκουσα αὐθέντα! (Καὶ ἐντούτοις ἀκόμη δὲν ἐνόησα τίποτε. (φεύγει).

Ἰωσήφ.

Δὲν δύναμαι εἰσέτι νὰ μένω μετ' αὐτῶν! Δὲν δύναμαι νὰ φαίνομαι, νὰ νομίζωμαι ὡς ξένος ἐνώπιόν των!—• Εἶθ' ὁ Θεὸς ἐλεῆσαι σὲ τέκνον μου. Ὡ Θεέ μου! Δὲν

δύναμαι νὰ ὑπομένω περισσότερο! (κλαίει καὶ ἀναχωρεῖ).

ΣΚΗΝΗ 27 Οἱ ἀδελφοὶ μόνοι.

Βενιαμίν.

Πελὺ νομιζῶ ἀδελφοί, ἐταράχθη ὁ ἀρχων οὗτος!

Ἰούδας.

Εἶδατε, προσετι ἀδελφοὶ πόσον ὁ ἀρχων οὗτος παρε-
τῆρει τὸν Βενιαμίν;

Πάντῃς.

Ναὶ Ἰούδα! καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὀμιλίας.

ΣΚΗΝΗ 28 Οἱ αὐτοί, καὶ Συμεών.

Συμεών.

Χαίρετε, ὦ ἀδελφοί· χαίρε καὶ σὺ Βενιαμίν (ἀσπαζό-
μενος)..

Βενιαμίν

μενος)..

Συμεών! ἀπεφιλακίσθης τέλος;

Συμεών.

Ναὶ Βενιαμίν! Δὲν μὲ βλέπεις; Εἶμαι ἐλεύθερος ὡς
καὶ σὺ. Ἀλλὰ δὲν μοὶ λέγεις, τίνι τρόπῳ σ' ἀπέπεμψεν
ὁ πατήρ;

Ἰούδας.

Ἐγὼ Συμεών ὑπεσχέθην δι' αὐτόν· ἐγγυήθην ὅτι θὰ
ἐπαναφέρω τὸν Βενιαμίν, σῶν, ὡς εἶναι!

ΣΚΗΝΗ 29 Οἱ αὐτοὶ καὶ Ἐλιέ, κατόπιν Ἰωσήφ.

Ἐλιέ.

Κύριοι τὰ φορτηγὰ ὑμῶν ἔτοιμα σὰς ἀναμένωσιν.

Πάντες.

Ἄγωμεν. ἄγωμεν ἀδελφοί.— (ἀναχωροῦσιν).

Ἐλιέ - (Εἰσερχόμενος ὀδηγεῖ τὸν Ἰωσήφ).

Ἐπραξα, ὡς μοὶ εἶπατε αὐθέντα!

Ἰωσήφ.

Τὸ δ' ἀργυροῦν ποτήριόν μου....

Ἐλιέ.

Ἐτέθη εἰς τὸν σάκκιν τοῦ νεωτέρου,

Ἰωσήφ.

Ἐχει καλῶς. Ἦδη ποῦ εὐρίσκονται;

Ἐλεέ.

Ἐτοιμάζονται πρὸς ἀναχώρησιν.

Ἰωσήφ

Ἀπεφυλάκισας τὴν δέσμιον ὡς σοὶ εἶπον;

Ἐλεέ

Μάλιστα αὐθέντα. Τὴν ἰδίαν στιγμὴν.

Ἰωσήφ

Ἔστω.—Τώρα σπεῦσον καὶ σύλλαβε αὐτούς, ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ, ὅτι ἐστάθησαν κλέπται εἰς τὰ Μέγαρα. Ἐνόησας.

Ἐλεέ.

Νὰ πορευθῶ λοιπὸν;

Ἰωσήφ

Βεβαίως. Πάραυτ. Τί προσμένεις;

Ἐλεέ (ἀναχωρῶν)

Καὶ ἐντούτοις σπάνω τὸ κεφάλι μου, ἀλλὰ τίποτε.
ΣΚΗΝΗ 30 Ἰωσήφ μόνος καὶ εἶτα ἀδελφοί)

Ἰωσήφ

Ὡ; πόσον θέλωσι λυπηθῆ διὰ τὴν νέαν συμφόραν!

Καὶ ὅποταν ἴδωσι τὸ ποτήριον ἐν τῷ σάκκῳ τοῦ Βενιαμίν, ὡ τότε θὰ ἀποθάνωσιν ἐκ λύπης. Ἀλλὰ θὰ ζήσῃ ἄραγε ὁ πατήρ, ὅποταν μάθῃ τὸ τοιούτον; Ἄλλ' ἔχει δὲν δύναμαι νὰ ὑπομένω ἐπὶ πλεόν, θὰ ἀναγνωρισθῶ. Ναι!—(Ἐλιέ ὁδηγῶν τοὺς ἀδελφοὺς, εἴτινες καὶ προσκυνῶσι.)

Ἰωσήφ

Δὲν σὰς ἔλεγον ἐγὼ λοιπὸν, ὅτι δὲν εἶσθε εἰρηνικοί; Δὲν σὰς ἔλεγον ὅτι εἶσθε κατάσκοποι;—Ἀχρεῖται, διατί νὰ φωνῆτε πρὸς ἐμὲ ἀχάριστοι; Ἐνῶ ἐγὼ τούναντιον ἐξένισα ὑμᾶς! Σὰς ἐπεριποιήθην ὅσον ἡδυνάμην, καὶ σεῖς ἐφάνητε πρὸς ἐμὲ ὅλως τούναντιον! Ἐφάνητε πρὸς ἐμὲ κλέπται!

Πάντες.

Θεέ μου! Κλέπται ἡμεῖς.

Ἰωσήφ.

Ναί κλέπται· Μοί ἐκλέψατε τὸ ἀργυροῦν ποτήριόν μου.

Πάντες

·Εἰς ὅποιον ἐξ ἡμῶν εὗρης τὸ ποτήριόν σου, ἐκεῖνος ἄς ἀποθάνῃ·.

Ἰωσήφ.

Καταθέσατε λοιπὸν τοὺς σάκκους ἡμῶν (ἐκτελοῦσι)
Ἐλιέ. Ἐρευνήσον τοὺς σάκκους αὐτῶν.

Ἐλιέ (ἐρευνοῶν)

Καὶ ἐν τούτοις δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνακαλύψω ἀκόμα
τί συμβαίνει. Σὲ τί λαβύρινθον ἐπέσαμεν.

·ὦ Θεέ μου! Ἴδου αὐτὸ αὐθέντα! (ἐλκύων αὐτὸ ἐκ
τοῦ σάκκου τοῦ Βενιαμίν Ἴδόντες τὸ τοιοῦτον οἱ ἀ-
δελφοὶ σφοδρὰ ἐλυπήθησαν.)

Ἰωσήφ

·Ἴδετε λοιπὸν, ὅτι δὲν ἠπατώμην, ὅποτε σὰς ἔλε-
γον, ὅτι εἴσθε κλέπται;—Διατί ἐποιήσατε τὸ τοιοῦτον;

Ἰούδας.

·Ἴδου Κύρια ἔμεθ' ἐκείνου σου καὶ ἡμεῖς καὶ ἐκεῖνος,
εἰς τὸν ὅποιον τὸ ὑμέτερον ἀργυροῦν ποτήριον εὗρέθη·.

Ἰωσήφ

Μόνον ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὅποιον τοῦτο εὗρέθη θὰ ἦ-
νε ἐκείνης μου, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπέλθετε πρὸς τὸν πατέρα
ἡμῶν.

Ἰούδας (γονυπετῶν)

·Κύριε! Ἐπειδὴ ἐγὼ ἐγγυήθημι εἰς τὸν πατέρα ἡμῶν
ὅτι θὰ ἐπακναφέρω τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ νεώτερον ἀδελ-
φόν μου, ἄς μείνω ἐγὼ δούλος σου.—Διότι ὁ πατήρ μου
θὰ καταβῆ εἰς τὸ Ἄδην, ἂν δὲν ἐπιστρέψῃ ὁ νεώτερος
υἱὸς αὐτοῦ·.

Ἰωσήφ. (ἰδίᾳ (Ἐλιέ ἀπομακρύνθητι)

Καὶ δύνναμι ὦ Θεέ μου νὰ ὑπομένω ἐπὶ πλέον, Δύ-
ναμαι νὰ βλέπω αὐτοὺς γονυπετοῦντας ἀδικόπως ἐνώ-
πιόν μου; Δὲν δύνναμι, ναί, δὲν δύνναμι νὰ βρασχιζῶ

αυτούς ἔτι! τὰ δάκρυά μου τοῦτο δηλοῦσιν. Αὐτὰ μόνα θέλωσι μὲ προδώσει! ὦ Θεέ μου! Ἴδὲ, ἰδὲ αὐτούς ἐξ ὕψους, πόσον ἀδημονοῦσι κατὰ τῆς μοῖρας των! (αὐτοῖς)
 « Ἀδελφοί, εἶμαι ὁ Ἰωσήφ. ναι, εἶμαι ἐγὼ ὁ ἀδελφός σας, τὸν ὅποιον θανόντα πλέον νομίζετε! — Εἶμαι ἐγὼ, ἐκεῖνος, ὅστις ἀνοίγω καὶ αὖθις τὰς ἀγκάλας, μου καὶ συγχωρῶν ὑμᾶς σας λέγω — Ἀδελφοί! Χαρῆτε, ἀδελφοί εὐδαιμονεῖτε, διότι ζῆ ὁ ἀδελφός σας, ναι ζῆ, Ἰδέτε εἶμαι ἐγὼ, ὁ Ἰωσήφ (— Οἱ ἀδελφοί ἴσταντο ὡσεὶ ἀπολιθωμένοι· τρέξας ἐνηγαλίσθη τὸν Βενιαμίν).

Βενιαμίν ἀδελφέ μου! Χαῖρε (κλαίει)

Ελεέ (ἐκ τῆς θύρας)

Αὐθέντα! ἀνὴρ βαθυπώγων καὶ προβεβηκῶς τὴν ἡλικίαν ζητεῖ ἵνα εἰσέλθῃ!

Ἰωσήφ

Εἴσαξον αὐτόν. « ὦ Θεέ μου καὶ ὑπάρχει μεγαλητέρα χαρὰ τῆς παρουσίας;

Πάντες

« Ἀς σπεύσωμεν λοιπὸν πρὸς τὸν πατέρα!

(**ΣΚΗΝΗ Β**) Οἱ αὐτοὶ καὶ **Ἰακώβ** μετὰ τοῦ Ἐλίου, καὶ εἶτα Φαραῶ)

Ἰακώβ

Πλὴν ἔφθασα πρὶν..

Πάντες

Πάτερ! Ὁ Ἰωσήφ, ζῆ καὶ εἶναι ἄρχων τῆς Αἰγύπτου!

Ἰακώβ

Πῶς;— Ὁ Ἰωσήφ ζῆ; Καὶ ποῦ; ποῦ εἶναι αὐτὸς λοιπὸν;

Ἰωσήφ

Πάτερ μου ἰδοὺ ἐγὼ! (ἐνχακκλίζονται).

Ἰακώβ Τέκνον μου Ἰωσήφ!

Φαραῶ (εἰσερχόμενος).

Τί συμβαίνει Ἐλίου;

Ἰωσήφ

Μεγαλειότατε! ἐνθυμείσθε, ὅτε σᾶς ἔλεγον, ὅτι νέα χαρὰ μᾶς ἀναμένει;—Ἰδοὺ λοιπὸν αὐτή.

Φαραώ

Πῶς-- ἐξηγήθητι καλλίτερον.

Ἰωσήφ

Ἰδοὺ, ἰδοὺ, ὦ ἄρχων, ὁ πατήρ καὶ οἱ ἀδελφοί μου!

Φαραώ.

Τί ἀκούω, ζῆ ὁ πατήρ σου;

Ἰακώβ.

Ναὶ κραταιότατε! Δὲν ἠθέλησεν ὁ Ὑψιστος καὶ Ποσειδάσπλαγγνος ἡμῶν Πατήρ, νὰ μὲ στέρησῃ τῆς χαρμοσύνου ταύτης στιγμῆς!—Τώρα μόνον, ὦ Θεέ μου! Ἀποθνήσκω εὐχαριστημένος! Ναὶ τέκνον μου! (ἐναγκαλιζόμενος τὸν Ἰωσήφ).

Οἱ ἀδελφοὶ γονυπετοῦσιν.

Ἄφες τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν Ἰωσήφ!

Ἰωσήφ.

Ἔστε συγχωρημένοι! Ὑμεῖς ἐσκέπτεσθε πονηρὰ κατ' ἐμοῦ, ὁ δὲ Θεὸς ἀγαθός.

Ἐλιέ (ιδίᾳ)

Δόξα εἰς τὸν Ὑψιστον, ὅπου ἐνόησας καὶ ἐγὼ τέλος. Τί συμβαίνει. Τώρα καὶ ἐγὼ, ἀποθνήσκω εὐχαριστημένος.

Ἰωσήφ

Ἄ'Ενθυμείσθε ἀδελφοί, ὅτε σᾶς ἔλεγον, ὅτι ὑπάρχει δίκης ὀφθαλμὸς ὅς τὰ πάνθ' ὀρᾷ;

Πάντες

Ναὶ Ἰωσήφ, καὶ ἔστι ἀνώτατον δικαστήριον....

Ἰωσήφ

Ὅπερ ἀποδώσει ἐκάστῳ, κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἰακώβ

Τώρα τέκνον μου! ἄς εὐχαριστήσωμεν τὸν Ὑψιστον ἐκ βάθους ψυχῆς τε καὶ καρδίας.

Ἰωσήφ

Ναὶ πᾶτερ, διότι οὐδὲν ἀσκόπως γίγνεται, (γονυπετοῦσι).

Ἰακώβ.

Θεέ μου! Εὐχαριστοῦμεν σοι διὰ τὰ βάσανα καὶ λύ-
πας ἃς καθ' ἡμῶν ἐπέφερας, ὡς καὶ διὰ τὴν παροῦσαν
ταύτην χαρὰ! Τέκνα μου, ἅς διατηρῶμεν εἰς τὸν ὕψι-
στον πίστιν, ἐλπίδα, καὶ ἀγάπην, πρὸς αὐτὸν καὶ μόνον!

Πάντες.

Ναὶ Κύριε! Εὐχαριστοῦμεν σοι διὰ τὰ χρηστὰ καὶ
ἀγαθὰ ἔργα σου. Θὲ διατηρῶμεν δέ, πίστιν, ἐλπίδα,
καὶ ἀγάπην, πρὸς σέ καὶ μόνον.

Συγχρόνως πίπτει τὸ παραπέτασμα.

Τέλος τῆς Διῆς καὶ τελευταίας πράξεως.

ΤΕΛΟΣ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΞΙΟΤΙΜΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

ΠΑΤΡΑΙ.

ΑΙ ΚΥΡΙΑΪ.		
Ἄθνασία Δόξα	Σώμ.	10
Ἄγγελική Θεμελή	"	1
Ζηνοβία Ζαλούγου	"	1
Ἄσπασία Ἀνδρ.ου	"	1
Βασιλική Ἰζάνη	"	1
Ἄθνασία Παππαδάκη	"	1
Μαρία Κουλουμπή	"	1
Σοφία Ταβουλάρη	"	1
ΟΙ ΚΥΡΙΑΙ.		
Ἄνδρας Πάσγας	"	40
Ἰωάν. Κανελλόπουλος	"	30
Π. Καμινάρης	"	10
Ἐπαμιν. Ξενούλης	"	5
Βασίλ. Γεωργίου	"	5
Δ. Χασαπίκος	"	4
Σπυρίδ. Μέγαρης	"	10
Παναγ. Γαρουφαλῆς	"	5
Δημήτριος Λαγυγιάννης	"	3
Διονύσιος Ταβουλάρης	"	1
Σπυρίδων Ταβουλάρης	"	1
Γεώργιος Πετριδης	"	1
Εὐάγγελος Παντόπουλος	"	1
Διον. Κανδυλιώτης	"	1
Γεώργιος Λαγκαδάς	"	1
Ν. Παππαπαναγιώτου	"	3
Νικόλαος Βούλτζος	"	1
Ἀναστ. Παπαλουκάς	"	1
Κωνσταντ. Σαγιθῆρ	"	1
Φώτιος Βαλασόπουλος	"	1
Μ. Δ. Ἀγγελόπουλος	"	2
Ἄγγελ. Στεργίου	"	2
Νικόλ. Ι. Σταθόπουλος	"	1
Χρήστος Ολύμπιος	"	1
Ἰωάννης Βαρβάκης	"	1
Μ. Μυλωνάς	"	1
Π. Ἀστραγᾶς	"	1
Γερ. Μεντεβελῆς	"	1
Εὐάγ. Μπουρόπουλος	"	1
Χρήστος Σπηλιόπουλος	"	1
Παναγ. Σπηλιόπουλος	"	1
Γ. Δομομιάτης	"	1
Δ. Βενετσανόπουλος	"	1
Π. Κανελλόπουλος	"	1

Π. Κυρητσόπουλος	Σώμ.	1
1. Παππαδόπουλος	"	1
Κωνστ. Παπαλιάνκας	"	4
Παναγ. Σέϊτσος	"	1
Α. Δυμπερόπουλος	"	1
Νάκος Πολιτόπουλος	"	2
Δημ. Καρακίτης	"	1
Σ. Παππαδάτος	"	1
1. Θ. Μάνδαλος	"	1
Α. Δημόπουλος	"	1
Π. Ζουγουράκης	"	1
Γ. Βασιλείου	"	1
Β. Εὐσταθόπουλος	"	1
Ἄγγ. Σακελαριάδης	"	2
Ἄθνα. Ἰζαβέλας	"	2
Δημ. Ἀνδρεόπουλος	"	1
Φίλιπ. Φιλίππου	"	1
Μ. Καταπόδης	"	1
Θ. Δημητριάς	"	1
1. Γαβνόπουλος	"	1
Ἄλ. Καπιτανάκης	"	1
Δ. Ραυτοπούλος	"	2
Δεων. Θεοσίλου	"	2
Φ. Οικονομόπουλος	"	1
Γ. Σταμπάδος	"	2
Ν. Παπαγιωργαντινόπ.	"	1
Α. Κυράγγελος	"	1
Ἄθ. Σιγαλός	"	1
Μάρ. Σκουριδάκης	"	5
Ἄθ. Φραγκούλιας	"	1
Γ. Κοτρώτσος	"	4
Δ. Μάξιμος	"	1
Φ. Κοντογούρης	"	1
Μ. Μουστάνης	"	1
Π. Κοζάκος	"	1
1. Παππαδάκης	"	1
1. Παπαγιωργίου	"	1
Β. Σώκαλης	"	1
Ἄλ. Φούτσας	"	1
Ἄν. Παπανικολάου	"	1
Φ. Ἀεραμόπουλος	"	1
Ν. Νικολόπουλος	"	1
Π. Μασχοδής	"	1
1. Κανελλόπουλος	"	1
Π. Εὐδίας	"	2

Γ.	Θεοδώροπουλος	Σώμ.	4
Δ.	Κιρμηρης	"	1
Α.	Γιαννούλοπουλος	"	1
Π.	Λιάκουρας	"	1
Κ.	Ίαδάνης	"	2
Ιωάν.	Δανίκας	"	1
Θ.	Ίουδόπουλος	"	2
Α.	Παπαθανασόπουλος	"	1
Ν.	Σταργιόπουλος	"	1
Γ.	Παν πούλος	"	1
Π.	Λιουπέτας	"	5
Δ.	Νεζιχελόπουλος	"	2
Α.	Μεντζελόπουλος	"	2
Ι.	Ίάλλης	"	1
Άδελ.	Κυρ.απόπουλοι	"	2
Σ Δ.	Κυρβότης	"	1
Γ.	Σταματόπουλος	"	1
Α. Κ.	Μουσαγγιάς	"	1
Κ.	Γιαννόπουλος	"	1
Ιωάν.	Τυπέλδος	"	1
Ν.	Εύαγγελίου	"	1
Γ.	Γιαταζίκος	"	1
Χ.	Ήλιόπουλος	"	1
Κ.	Α υρίδας	"	1
Ιωάν.	Τσουμασρότης	"	1
Ιωάν.	Κοσμάς	"	1
Γ.	Σταθόπουλος	"	1
Γ.	Φερεντινός	"	1
Άνδρ.	Λυμπερόπουλος	"	1
Νικόλ.	Σακογιάννης	"	1
Κ.	Μεγακλής	"	1
Άνδρ.	Άννινος	"	1
Δ.	Σπύροπουλος	"	1
Χ.	Μαργαρίτης	"	1
Ήλ.	Γεωργ.ένος	"	1
Θ.	Παπασωτηρίου	"	1
Δ.	Κουτσόπουλος	"	10
Δ.	Κουρμανιώτς	"	2
Δ.	Γιαλελής	"	5
Γ.	Ποινιτζής	"	1
Ν.	Μπίμπης	"	1
Κ.	Άσπρακόπουλος	"	1
Ι.	Δημητρόπουλος	"	2
Π.	Νίκας	"	2
Π.	Λαμπρόπουλος	"	2
Σ.	Γιαννιτσόπουλος	"	1
Λ.	Ύασιρόπουλος	"	1
Άλ.	Καλιμπούρος	"	2
Γ.	Γρηγορίου	"	2
Α.	Άνδριανίδης	"	1

Α.	Τοικλητήρας	Σώμ.	1
Π.	Λεβεντάκος	"	2
Α.	Έξαρχος	"	"
Α.	Άνδρεου	"	1
Χ.	Παπαθεόδωρου	"	1
Κ.	Γεωργίου	"	1
Κ.	Παλασιόλογου	"	2
Β.	Άθραμόπουλος	"	2
Ν.	Τσαλαμιδάς	"	1
Α.	Ήλιόπουλος	"	1
Α.	Άλεξόπουλος	"	1
Ν.	Παπαπανικολάου	"	1
Λ.	Πισοριτίγος	"	1
Π.	Σελάς	"	1
Μ.	Ζωγράφος	"	1
Ε.	Συνονιδός	"	1
Π.	Δημητρόπουλος	"	1
Άδελ.	Εύαγγ.ελίου	"	2
Γ.	Πολυερόπουλος	"	"
Κ.	Βουτιερίδης	"	1
Λ.	Ίαζής	"	1
Ι.	Κοιστάκης	"	1
Ν.	Σταφάνου	"	1
Χ.	Κοζακίδης	"	1
Σ.	Δημητρόπουλος	"	1
Ι.	Γαλιανόπουλος	"	1
Εύστρ.	Ζαδός	"	1
Ν.	Μαζάτος	"	1
Γ.	Άναγνωστόπουλ.	"	1
Α.	Πετροπουλος	"	1
Α.	Βαγγιαννίδης	"	1
Ν.	Κατωαδός	"	1
Τ.	Νάτσλας	"	1
Ι.	Μκοιρόπουλος	"	1
Χ.	Δημητρίου	"	1
Ε.	Εύστρατιου	"	1
Ε.	Σακελλαρόπουλ	"	1
Χ.	Άλεξόπουλος	"	1
Α.	Θωμόπουλος	"	1
Γ.	Μπότας	"	1
Π.	Μαρόπουλος	"	1
Ν.	Άθανασιάδης	"	1
Ι.	Άραβαντινός	"	1
Γ.	Μπεράτης	"	1
ΚΕΡΚΥΡΑ.			
Εύαγγ.	Δημητρόπουλος	"	10
Γεν.	Συνονιδός	"	1
Α.	Κάτσης	"	1
Άντ.	Θεοδώρου	"	1
Έμ.	Παπαστεφανίδης	"	2

Δημοσθ. Γεωργιάδης	Σόμ.	1	Εύστ. Ἀντωνόπουλος	Σόμ.	1
Ε. Γαροδέλης	"	1	Κ. Παναγιωτόπουλος	"	1
Ἡρ. Ντάνος	"	1	Δ. Παπαφοτίου	"	1
Ν. Γαζής	"	1	Δ. Καραντόγias	"	1
Σπυρ. Κοριάνος	"	1	Δ. Παπαθνασόπ.	"	1
Ν. Καμπάνης	"	1	Δ. Ζαφειρόπουλος	"	1
Ζανής Καμπάνης	"	1	Β. Φούφας	"	1
Σαράν. Σπηλιοστόπουλος	"	1	Μ. Διαμαντόπουλος	"	1
Ἄριστ. Σπηλιοστόπουλος	"	1	Δ. Διαμαντόπουλος	"	1
Α. Δημητρακόπουλ.	"	1	Δ. Χάρβαλος	"	1
Γ. Μακρόπουλος	"	1	Γ. Παπαδασυλόπουλ.	"	1
Ἄλιξ. Φραγκοῦδης	"	1	Β. Σαχαρής	"	1
Παντ. Πουλής	"	1	Ι. Παπαδόπουλος	"	1
Πέτρος Σκάλκος	"	1	Π. Κουρελής	"	1
Ν. Χαντζόπουλος	"	1	Δ. Μενιζέλοπουλος	"	1
Γ. Μήτρου	"	1	Γ. Ἀλμπανόπουλος	"	1
Πάτρ. Ἠλιάδης	"	1	Ἄθην. Δαλιάννης	"	1
Γ. Μαριμαράς	"	1	Δ. Χάρβαλος	"	1
Ἀγλ. Κουκούλης	"	1	Δ. Ῥετινᾶς	"	1
Κ. Βλαντούσης	"	1	Ι. Ταβλάς	"	1
Εύστ. Παγκόπουλος	"	1	Κ. Κουκής	"	1
Ν. Σκυρός	"	1	Κ. Παπαδόπουλος	"	1
Π. Μωράκης	"	1	Δ. Ξυλόκοτας	"	1
Σπυρ. Σμυρλής	"	1	Κ. Παπαγιανόπουλ.	"	1
Ἄγγ. Ῥάλλης	"	1	ΚΑΛΔΙΤΣΑ.		
Σωτήρ. Νικολάου	"	1	Π. Κουτρούλης	"	1
Χαραλ. Σανιτζόπουλος	"	1	Ν. Κόιλοτας	"	1
Μιγ. Ὑψηλάντης	"	1	Γ. Κυπριάδης	"	1
Δ. Νικάκης	"	1	Π. Παπαγιανόπουλ.	"	1
Ν. Δαμουλής	"	1	Ν. Παπαντωνόπουλ.	"	1
Π. Κολοκοτρώνης	"	1	Περ. Μάλαμας	"	1
Ἰωάν. Καλφακιάκος	"	1	Χαρ. Κουτσούμπης	"	1
Κ. Πρίτσος	"	1	Χρ. Μαλιάς	"	1
Καγ. Καλογιάννης	"	1	Ἠλ. Καλοῖδης	"	1
Γ. Παπαγεωργίου	"	1	Πέτρ. Τσοῦδης	"	1
Π. Πρεβεζιάνος	"	1	Δ. Διαμαντόπουλος	"	1
Π. Ῥόζος	"	1	Ν. Ξυδῆς	"	1
Γ. Δασός	"	1	Γ. Πάτζαρης	"	1
Β. Παπαντωνόπουλ.	"	1	Γ. Παπαντωνόπουλος	"	2
Χ. Παῖτης	"	1	Αἰτούιεν μωρίας συγγνώμας κατὰ		
Ν. Λούρος	"	1	τῶν Κυρίων Κοιν ἀναγνωστών,		
Ἠλίας Φασίτσας	"	1	διὰ τὰ κα εἰσφύσαντα λάθη, ἀ-		
Κ. Καραγιάννης	"	1	τινα ἀριεντι εἰς τὴν ἐπιείκειαν		
Γ. Οἰκόνομος	"	1	αὐτῶν, ὡς καὶ παρὰ τῶν Κυρίων		
Ἄλιξ. Βουρῆς	"	1	συνδρομητῶν, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν		
Γ. Γάγος	"	1	κατεγωρίσθησαν, διὰ τὸ δυσανά-		
Χρῶ. Μπούκουρας	"	1	γνωστον, τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς		
ΔΕΒΕΤΣΑΔΕΠΗ			μὴ ἐγχαίρου λήψεως τῶν ἀγγελιῶν.		
Ἄθην. Δαλιάνης		10			

